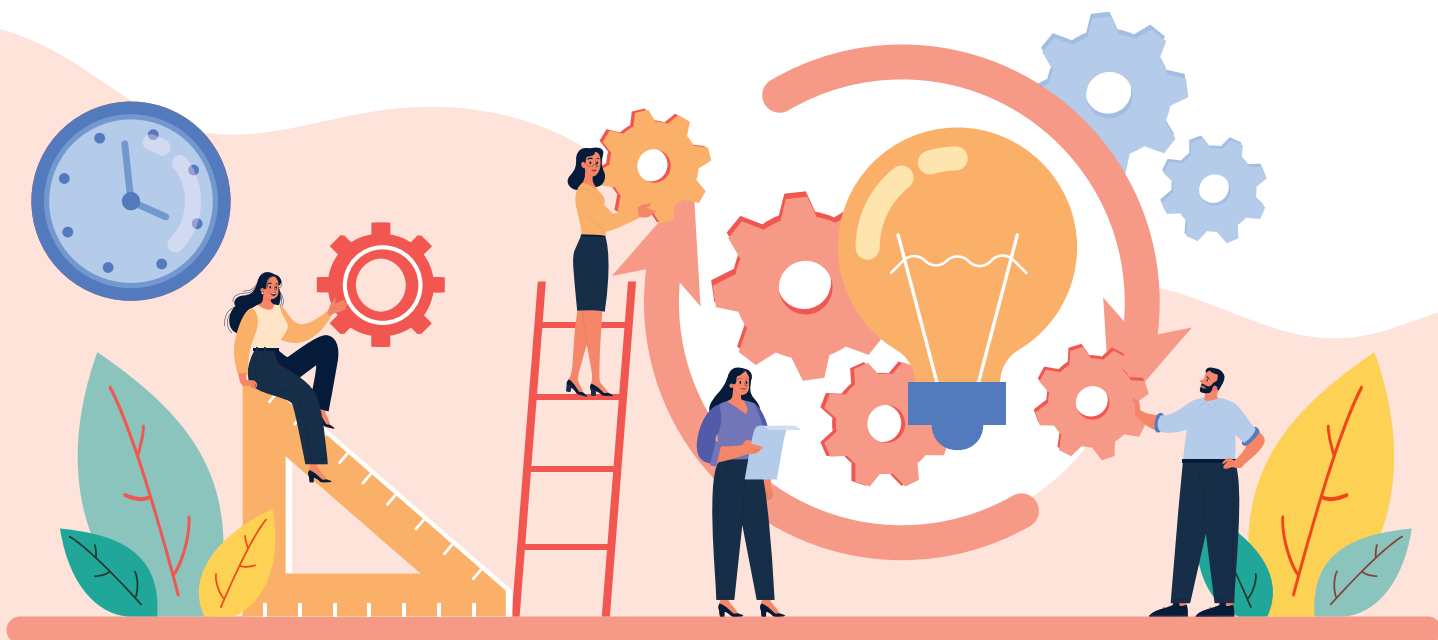

KONCEPT NAČRTOVANJA IN IZVAJANJA UČNE SITUACIJE

DR. NINA BREZNIKAR SKOČIR

CENTER RS ZA POKLICNO IZOBRAŽEVANJE
junij 2026

Koncept načrtovanja in izvajanja učne situacije

Avtorica: dr. Nina Breznikar Skočir

Avtorica dodatnega besedila: Velesa Mrak

Pri pripravi primera so sodelovali: mag. Marjan Bezjak, Vlasta Leban, Sandra Mavsar, Matej Veber

Urednica: Velesa Mrak

Jezikovni pregled: AMIDAS d.o.o

Oblikovanje: F2, d.o.o.

Tisk: Cicero, d.o.o.

Naklada: 500 izvodov

Center RS za poklicno izobraževanje

Ljubljana, junij 2026

Projekt sofinancirata Ministrstvo za vzgojo in izobraževanje Republike Slovenije in Evropska unija – NextGenerationEU. Projekt se izvaja skladno z načrtom v okviru razvojnega področja »Pametna, trajnostna in vključujoča rast«, komponenta Krepitev kompetenc, zlasti digitalnih in tistih, ki jih zahtevajo novi poklici in zeleni prehod (C3 K5), ukrepi: reforma C. Modernizacija srednjega poklicnega in strokovnega izobraževanja, vključno z vajeništvom, prenova višješolskih študijskih programov ter vzpostavitev digitalno podprtih učnih mest in investicija G. Krepitev sodelovanja med izobraževalnim sistemom in trgom dela: projekt Modernizacija srednjega poklicnega in strokovnega izobraževanja, vključno z vajeništvom, prenova višješolskih študijskih programov ter vzpostavitev digitalno podprtih učnih mest.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

377.091.3

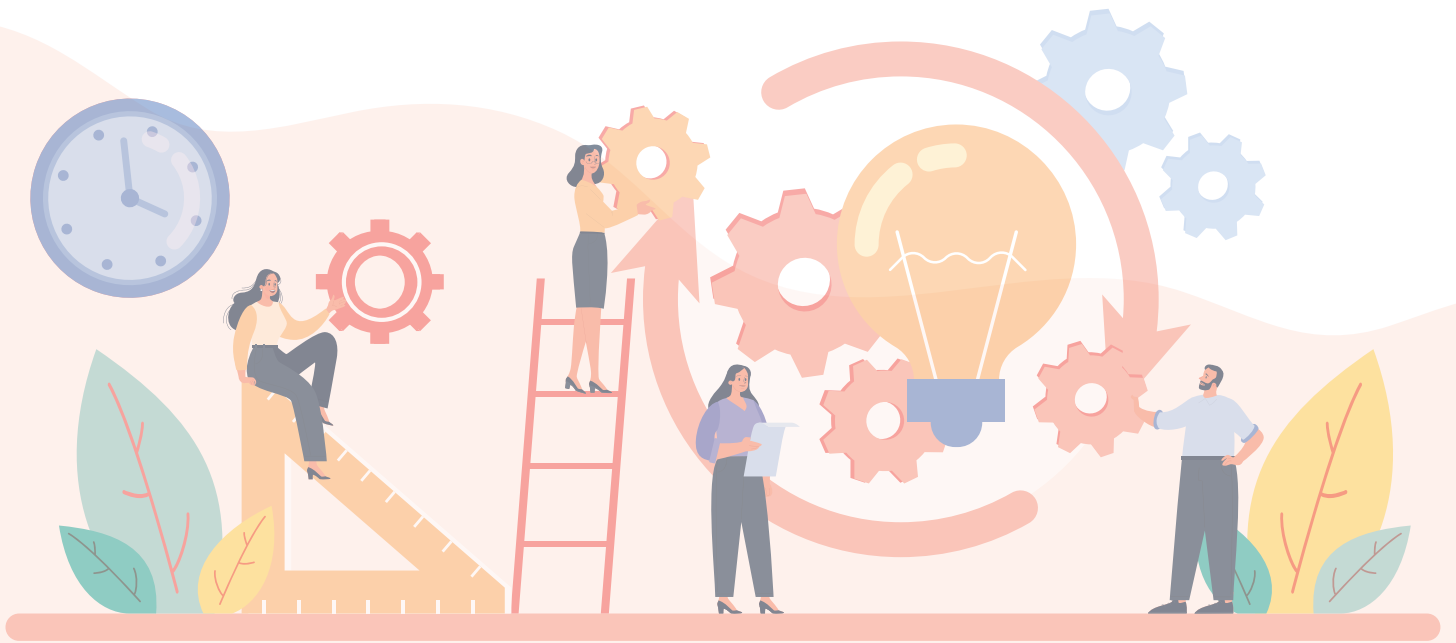
377.091.214

BREZNIKAR Skočir, Nina

Koncept načrtovanja in izvajanja učne situacije / Nina Breznikar Skočir. - Ljubljana : Center RS za poklicno izobraževanje, 2026

ISBN 978-961-7139-92-1

COBISS.SI-ID 281867011

Kazalo

O projektu.....	5
1 Uvod.....	7
2 Kaj je učna situacija?.....	8
3 Kurikularno načrtovanje učnih situacij po korakih.....	10
3.1 Načrtovanje na ravni institucije – priprava didaktičnega načrta na ravni programa (prvi korak)	10
3.2 Načrtovanje na ravni učitelja – letna (globalna) raven (drugi korak).....	11
3.3 Načrtovanje na ravni institucije – priprava didaktičnega načrta na ravni letnika (tretji korak)	12
3.4 Načrtovanje na ravni učitelja – priprava etapne učne priprave (četrti korak).....	12
3.4.1 Koraki načrtovanja učne situacije, ki vključuje medpredmetno povezovanje	13
3.4.2 Koraki načrtovanja učne situacije, ki vključuje medpredmetno sodelovanje	17
3.5 Načrtovanje na ravni učitelja – operativna raven (peti korak).....	21
4 Primer načrtovanja učne situacije na način medpredmetnega sodelovanja.....	24
4.1 Načrtovanje na ravni institucije – didaktični načrt na ravni programa	25
4.2 Načrtovanje na ravni učitelja – letna (globalna) priprava	29
4.3 Načrtovanje na ravni institucije – didaktični načrt na ravni letnika.....	31
4.4 Načrtovanje na ravni učitelja – priprava etapne priprave.....	34
4.5 Načrtovanje na ravni učitelja – priprava operativne priprave	43
5 Zaključek	54
6 Viri in literatura	55
7 Priloge	57
7.1 Predloga: Didaktični načrt na ravni programa.....	57
7.2 Letna (globalna) priprava.....	58
7.3 Predloga: Didaktični načrt na ravni letnika.....	59
7.4 Etapna priprava za medpredmetno povezovanje	60
7.5 Etapna priprava za medpredmetno sodelovanje.....	63
7.6 Operativna priprava.....	67
7.7 Primeri poklicnih nalog.....	69

O projektu

Projekt *Modernizacija srednjega poklicnega in strokovnega izobraževanja, vključno z vajeništvom, prenova višješolskih študijskih programov ter vzpostavitev digitalno podprtih učnih mest 2022–2026* je financiran v okviru Načrta za okrevanje in odpornost (NOO), ki je nacionalni program reform in naložb, s katerimi se blažijo gospodarske in socialne posledice pandemije covid-19 v Sloveniji. Namen načrtovanih ukrepov NOO je do leta 2026 podpreti dolgoročno trajnostno rast ter obravnavati izzive zelenega in digitalnega prehoda.

Temeljni cilj projekta je modernizirati poklicno in strokovno izobraževanje, tako da bo omogočalo krepitev kompetenc za digitalni in zeleni prehod, večjo prilagodljivost, odpornost in odzivnost poklicnega in strokovnega izobraževanja na potrebe trga dela in okolja ter posledično izboljšanje njegove relevantnosti za gospodarsko okrevanje, zvišanje produktivnosti ter uravnotežen družbeni, okoljski in gospodarski razvoj.

V okviru projekta se izvajajo naslednje aktivnosti:

- aktivnost 1 – kompetence in kvalifikacije za digitalni in zeleni prehod,
- **aktivnost 2 – kakovost načrtovanja in izvedbe programov srednjega poklicnega in strokovnega izobraževanja na ravni izvajalcev,**
- aktivnost 3 – nadaljnji razvoj vajeništva ter povezava šol s podjetji,
- aktivnost 4 – digitalno podprta učna mesta na področju zdravstva in socialnega varstva ter predšolske vzgoje,
- aktivnost 5 – prenova višješolskih študijskih programov (za zeleni in digitalni prehod),
- aktivnost 6 – izvedba dogodkov za povečanje privlačnosti in kakovosti PSI.

Dokument *Koncept načrtovanja in izvajanja učne situacije* je nastal kot eden od rezultatov aktivnosti 2.

1 Uvod

Pričujoče gradivo je zasnovano kot konceptualna nadgradnja metodološkega priročnika dr. Danijele Makovec Radovan (2025) *Načrtovanje in izvajanje kompetenčno zasnovanih programov v poklicnem in strokovnem izobraževanju ter priročnika Učne situacije v poklicnem in strokovnem izobraževanju* (Štefanc idr. 2012). Namenjeno je ravnateljem, šolskim timom in učiteljem kot usmeritev pri operacionalizaciji nacionalno predpisanih predmetnikov, zlasti pri pripravi in načrtovanju posameznih sestavin izvedbenega kurikula. V ospredje postavlja učne situacije kot osrednji didaktični pristop, s katerim se na izvedbeni ravni udejanja celostni pristop k razvoju kompetenc. Pri tem želimo pokazati na smiselno povezovanje kompetenc in ciljev celotnega izobraževalnega programa, da pri načrtovanju in izvedbi pouka ne ostajamo zgolj v okvirih posameznih predmetov ali strokovnih modulov. Tak pristop zahteva, da v središče načrtovanja postavimo cilje izobraževalnega programa, poklic, za katerega se dijaki izobražujejo, ter razvoj kompetenc v vseh njihovih dimenzijah, hkrati pa od nas zahteva večjo prožnost pri načrtovanju in izvedbi pouka ter preseganje strogo predmetno naravnane logike načrtovanja in izvajanja pouka.

Dokument povezuje načrtovanje kompetenčno zasnovanih izobraževalnih programov z načrtovanjem izvedbe pouka. Šolske time in učitelje usmerja k povezovanju zahtev izobraževalnih programov v izvedljive učne situacije ter pri tem medpredmetno sodelovanje opredeljuje kot enega ključnih elementov kakovostnega načrtovanja pouka, od didaktičnega načrta na ravni programa in letnika do letne (globalne), etapne in operativne priprave učitelja. V kompetenčno zasnovanem izobraževanju tako učne priprave učitelja niso razumljene kot povsem samostojni dokumenti posameznega učitelja, temveč kot del skupnega in medpredmetno povezanega načrtovanja izvedbe izobraževalnega programa.

Z gradivom želimo podpreti šole pri vzpostavljanju okolja in pogojev, ki bodo podpirali celovit razvoj kompetenc dijakov, prispevali k njihovi zaposljivosti ter spodbujali prehod od predmetne logike načrtovanja k bolj integrirani, problemsko in poklicno usmerjeni izvedbi pouka.

2 Kaj je učna situacija?

Učna situacija predstavlja vodilni didaktični pristop v kompetenčno zasnovanem izobraževanju (Makovec Radovan 2025, str. 24). Omogoča povezovanje ciljev različnih programskih enot (strokovnih modulov in splošnoizobraževalnih predmetov), prav tako pa z njihovo pomočjo pri dijakih razvijamo, poleg poklicnih kompetenc, tudi ključne kompetence ter druge (vzgojno-socializacijske) cilje programa in pouka. Za učne situacije je značilno, da se nanašajo na realen poklicni ali družbeni problem oziroma situacijo, omogočajo celovit razvoj kompetence in imajo postavljen cilj (izdelek, storitev), ki ga želimo doseči. Reševanje realnih delovnih situacij in nalog dijakom omogoča povezovanje znanja različnih področij, hkrati pa učne situacije krepijo tudi samoregulacijo dijakovega učenja, individualne učne procese in metakognitivne procese (prav tam).

Z vidika načrtovanja učnega procesa učna situacija predstavlja etapno sekvenco v izvajanju posamezne programske enote (lahko pa se vanjo vključuje tudi več programskih enot), v kateri dijake izobražujemo in usposabljammo za obvladovanje kompleksnih delovnih situacij ali več smiselno navezujočih se poklicnih nalog. Pri tem jih postavimo v okoliščine, ki so zelo podobne dejanskim, s katerimi se bodo v poklicu srečevali, pomembno pa je, da jih na proces opravljanja nalog tudi ustrezno pripravimo, jih skozi proces vodimo ter usmerjamo, po koncu pa rezultate tega procesa tudi reflektiramo in ovrednotimo (Štefanc idr. 2012, str. 19; gl. tudi Makovec Radovan 2025).

Učne situacije povezujejo kompetence in učne cilje različnih programskih enot. Lahko se izvajajo na način medpredmetnega povezovanja ali medpredmetnega sodelovanja. V obeh primerih gre za načrtno, didaktično premišljeno vključevanje učnih ciljev ene ali več programskih enot v izvajanje učne situacije, ki sicer poteka v okviru nosilne programske enote¹ (Štefanc idr. 2012). Ključna razlika med obema konceptoma je, da je za medpredmetno sodelovanje značilno, da vsaj dva učitelja različnih programskih enot skupaj načrtujeta, kako bo v izvajanje učne situacije pri nosilnem strokovnem modulu vstopil učitelj druge programske enote ter v okviru učne situacije realiziral del dejavnosti in ciljev, ki bi jih sicer realiziral ločeno. Pri medpredmetnem sodelovanju navadno sodelujoči učitelj skupaj z nosilcem strokovnega modula, v okviru katerega poteka učna situacija, izvede tudi proces ocenjevanja znanja. Razlog tovrstnega sodelovanja je predvsem v tem, da bodo cilji obeh oziroma vseh sodelujočih programskih enot bolj povezani ter učinkovito in kakovostno doseženi, hkrati pa bodo dijaki na takšen način bolj usposobljeni za kompetentno odzivanje v poklicni situaciji. Za medpredmetno povezovanje pa je značilno, da učitelj v pouk strokovnega modula, pri katerem poteka učna situacija, samostojno vključuje tudi učne vsebine in cilje drugih, najpogosteje vsebinsko sorodnih programskih enot, pri čemer se neposredno v samo izvajanje pouka ne vključujejo učitelji, ki te programske enote poučujejo (prav tam). Prav tako v okviru učne situacije, ki vključuje medpredmetno povezovanje, ocenjujejo samo doseganje standardov znanja nosilnega strokovnega modula, ne pa tudi preostalih programskih enot, s katerimi se v okviru učne situacije vsebinsko in ciljno navezujejo.

Odločitev, ali je smiselno učno situacijo zastaviti kot medpredmetno sodelovanje, pri katerem sodelujejo učitelji dveh ali več programskih enot, je odvisna predvsem od kompleksnosti poklicne naloge ter od tematike, kompetenc in ciljev učne situacije. Smiselno je, da pri uvajanju učnih situacij sledimo načelu od enostavnega h kompleksnemu. To pomeni, da najprej začnemo z razvijanjem učnih situacij znotraj posameznega strokovnega modula, na način medpredmetnega povezovanja, nato pa učne situacije nadgradimo še z medpredmetnim sodelovanjem ter tako dosežemo večjo in bolj poglobljeno povezovanje med različnimi programskimi enotami.

---

¹ Nosilno programsko enoto v okviru učne situacije predstavlja strokovni modul in ne splošnoizobraževalni predmet.

Učne situacije izvajamo z različnimi didaktičnimi oblikami in metodami dela, ki jih lahko med seboj smiselno kombiniramo. Ker je v kompetenčno zasnovanem izobraževanju v ospredju razvoj celovite poklicne usposobljenosti dijaka, se zdi smiselno učne situacije zasnovati na podlagi učnih nalog. Zanje je značilno, da temeljijo na delovnem opravilu oziroma aktivnosti, ki izhaja iz realne poklicne situacije, hkrati pa so usklajene s cilji izobraževalnega programa (Makovec Radovan 2021, 2025). Omogočajo povezovanje znanja različnih programskih enot ter celosten razvoj kompetenc. Lahko jih zelo dobro povežemo tudi s praktičnim poukom na šoli in praktičnim usposabljanjem pri delodajalcu. V skladu z zgoraj zapisanim imata učna situacija in učna naloga veliko skupnih značilnosti. Ne glede na to pa je treba poudariti, da je učna situacija razumljena širše kot učna naloga. Učna situacija je etapna sekvenca (učna enota) v okviru posameznega strokovnega modula, ki se izvaja dlje časa in vključuje različne makroartikulacijske stopnje pouka – od uvajanja dijaka v obravnavo nove tematike do obravnave novih vsebin in veščin ter poobravnavnih dejavnosti in celo ocenjevanja znanja. Učna naloga pa je vsebinsko in didaktično ožje zaokrožena celota, ki se v izvajanje učne situacije lahko vključuje v določeni fazi. Prav tako je pri učnih nalogah v ospredju dijakovo samostojno opravljanje nalog, s čimer krepimo tudi dijakovo samostojnost in odgovornost pri opravljanju poklicnih nalog (Makovec Radovan 2021, 2025). Dijak naj bi sam pripravil tako načrt korakov, ki jih mora opraviti, kot tudi samo izvedbo naloge ter evalvacijo in refleksijo učenja. Učitelj v tem procesu prevzema predvsem vlogo podpornika ter nekoga, ki usmerja in spremlja dijakov proces učenja, hkrati pa je tudi tisti, ki zastavi nalogo za dijaka, ter poskrbi za vse potrebne vire. Ob tem velja poudariti, da dijaki za samostojno opravljanje učne naloge potrebujejo ustrezna predznanja in temeljne poklicne veščine. Izvajanje pouka skozi učne naloge je tako bolj primerno za dijake višjih letnikov, kar pa še ne pomeni, da učnih nalog ne moremo uvajati tudi v nižjih letnikih. V tem primeru je treba nameniti nekoliko več časa pripravi dijakov in prilagoditi kompleksnost naloge (prav tam).

3 Kurikularno načrtovanje učnih situacij po korakih

Načrtovanje učnih situacij je proces, ki zahteva usklajeno načrtovanje na ravni institucije (šole) in na ravni posameznega učitelja. Z vidika načrtovanja učnih situacij je na ravni institucije ključno pripraviti *didaktična načrta na ravni programa in letnika*, ki predstavljata sestavna dela izvedbenega kurikula, medtem ko učitelji učne situacije načrtujejo še na letni (letna oziroma globalna učna priprava), etapni (priprava učne situacije kot zaokroženega učnega sklopa) in operativni (priprava posamezne vsebinske enote učne situacije) ravni.

V nadaljevanju bomo nekoliko podrobneje predstavili vse zgoraj naštetih ravni kurikularnega načrtovanja učnih situacij.

3.1. Načrtovanje na ravni institucije – priprava didaktičnega načrta na ravni programa (prvi korak)

Načrtovanje učnih situacij je tesno povezano s širšim kurikularnim načrtovanjem na ravni institucije. Izhodišče kurikularnega načrtovanja na ravni institucije **predstavlja izvedbeni kurikulum**, katerega sestavni del sta tudi **didaktična načrta na ravni programa in letnika**.

Didaktični načrt na ravni programa zajema skupno kurikularno načrtovanje na ravni vseh, ki izvajajo izobraževalni program. V njegovo pripravo je tako vključen celoten programski učiteljski zbor. Predstavlja razdelitev programskih enot na učne sklope² ter okvirno določitev zaporedja njihovega izvajanja. Njegov namen je pridobiti celosten pregled nad programskimi enotami posameznega programa, kar omogoča seznanitev učiteljev s tematikami, ki jih obravnavajo dijaki pri različnih programskih enotah. To obenem ponuja priložnost za iskanje in odkrivanje medpredmetnih povezav, ki so temeljne za razmislek o izvedbi pouka skozi učne situacije. Priprava didaktičnega načrta na ravni programa sledi posameznim fazam (gl. Makovec Radovan 2025, str. 20). Didaktičnega načrta na ravni programa ni mogoče pripraviti, ne da bi učitelji najprej opravili **pregled in analizo vseh sestavin izobraževalnega programa**³. Na podlagi analize ciljev programa in temeljnih kurikularnih dokumentov, ki so opredeljeni na nacionalni ravni (katalogi znanja), učitelji pridobijo pregled nad kompetencami, učnimi cilji, minimalnimi in optimalnimi standardi znanja ter ostalimi zahtevami izobraževalnega programa. Šele natančen pregled sestavin izobraževalnega programa učiteljem omogoča smiselno **razdelitev programskih enot na učne sklope** ter določitev njihovega zaporedja. Predlagamo, da učitelji programske enote razdelijo na najmanj dva ali največ šest učnih sklopov. V tem koraku še ne opredelijo, koliko ur bodo namenili obravnavi posameznega učnega sklopa, saj želimo, da pri njihovem oblikovanju izhajajo predvsem iz kompetenc in učnih ciljev, ter da je razmislek o razdelitvi učnih ur znotraj programske enote opravljen, ko so učni sklopi že opredeljeni.

Didaktični načrt na ravni programa je v naslednjem koraku v pomoč pri pripravi izvedbenega predmetnika⁴, s katerim opredelijo, katere programske enote se bodo izvajale v posameznem letniku in v kakšnem obsegu. Pri

² Pod pojmom učni sklop razumemo tematsko zaokroženo učno celoto, ki jo učitelji izpeljejo na podlagi kompetenc in ciljev, opredeljenih v katalogih znanja. Pri pouku v okviru posameznega učnega sklopa lahko zasledujemo učne cilje samo dela poklicne kompetence, poklicne kompetence v celoti ali celo cilje več različnih poklicnih kompetenc. Ob koncu učnega sklopa lahko znanje dijakov tudi ocenimo.

³ Izobraževalni program ima splošni in posebni del. Splošni del vsebuje: ime programa, naziv poklicne oziroma strokovne izobrazbe, ki se pridobi po uspešno končanem izobraževanju, cilje izobraževalnega programa, trajanje izobraževanja, obvezne načine ocenjevanja znanja, pogoje za vključitev, pogoje za napredovanje in dokončanje izobraževanja. Posebni del vsebuje: predmetnik, znanje strokovnih delavcev in kataloge znanja za splošnoizobraževalne predmete in strokovne module ter izpitne kataloge.

⁴ Izvedbeni predmetnik predstavlja razporeditev ur vseh sestavin izobraževalnega programa, vključno z moduli odprtega kurikula, po letnikih izobraževanja. S tem hkrati predstavlja tudi načrt obremenitve učiteljev in dijakov.

pripravi izvedbenega predmetnika se upoštevajo kadrovske, prostorske in pravno-formalne omejitve, v kolikor je mogoče, pa tudi dogovori o vsebinskem povezovanju in sodelovanju⁵ med programski enotami, ki so jih identificirali na podlagi didaktičnega načrta na ravni programa.

3.2. Načrtovanje na ravni učitelja – letna (globalna) raven (drugi korak)

Na podlagi izvedbenega predmetnika učitelj za posamezno programsko enoto pripravi letno (globalno) učno pripravo. Z njo natančneje opredeli učne sklope svoje programske enote v določenem letniku. Pripravi jo pred začetkom šolskega leta za vsak oddelek. V letni (globalni) učni pripravi učitelj poleg splošnih podatkov o programski enoti v posameznem letniku opredeli tudi:

- splošne (globalne) učne cilje⁶,
- učne sklope,
- materialne in prostorske pogoje.

Z vidika načrtovanja učnih situacij je ključen podroben razmislek o načinu izvajanja učnih sklopov. Na tej ravni učitelj predhodno opredeljene učne sklope iz didaktičnega načrta na ravni programa prepíše v letno (globalno) pripravo, pri čemer za vsak učni sklop opredeli tudi:

- poklicno(e) kompetenco(e) iz kataloga znanja za strokovni modul, ki jo bo v okviru učnega sklopa razvijal pri dijakih,
- ali bo izvedba učnega sklopa potekala na način učne situacije ali ne,
- kratek opis učnega sklopa⁷,
- programske enote, ki se bodo na način medpredmetnega povezovanja oziroma sodelovanja vključevale v izvedbo pouka posameznega učnega sklopa⁸,
- število ur strokovno-teoretičnega in praktičnega pouka.

Pri razmisleku, ali učni sklop izpeljati na način učne situacije, naj učitelj upošteva:

- predhodno identificirane priložnosti za medpredmetno povezovanje oziroma sodelovanje med programski enotami, ki so bile opredeljene ob pripravi didaktičnega načrta na ravni programa,
- da pri učnih situacijah izhodišče načrtovanja predstavlja realno delovno situacijo oziroma problem, na podlagi katerega bodo dijaki razvijali poklicne in ključne kompetence,
- materialne in prostorske pogoje, ki jih ima na voljo za izvedbo pouka.

⁵ Če kot rezultat priprave didaktičnega načrta na ravni programa učitelji, ki bodo vključeni v izvajanje izobraževalnega programa, identificirajo, da bi bilo z vidika vsebinskega nadgrajevanja in povezovanja znanja med različnimi programskimi enotami pomembno, da dijaki cilje določenega strokovnega modula usvojijo že prej, ga umestijo v nižje letnike oziroma mu v nižjih letnikih namenijo čim več ur.

⁶ Cilji se v kompetenčno zasnovanem izobraževanju pojavljajo na različnih ravneh kurikularnega načrtovanja. Na ravni izobraževalnega programa govorimo o ciljih izobraževalnega programa, ki opredeljujejo temeljne namene in usmeritve programa kot celote. V katalogih znanja se poklicne in ključne kompetence nadalje operacionalizirajo z učnimi cilji, ki usmerjajo načrtovanje in izvajanje posameznih strokovnih modulov. Na ravni učiteljevega načrtovanja pa na podlagi nacionalno opredeljenih kompetenc in ciljev učitelj oblikuje splošne (globalne), etapne in operativne cilje pouka, ki jih postopoma kontekstualizira in prilagaja glede na posamezen učni sklop, učno situacijo, značilnosti dijakov ter druge pogoje za izvajanje pouka. Splošni (globalni) cilji so dolgoročnejši učni cilji, s katerimi učitelj opredeli splošne usmeritve pouka programske enote v posameznem letniku. Zapisani so dovolj široko, so jasno poklicno obarvani ter usmerjajo celotno načrtovanje in izvajanje pouka pri posamezni programski enoti. Etapne in operativne učne cilje bomo podrobneje pojasnili v nadaljevanju gradiva, ob predstavitvi posameznih ravni učiteljevega kurikularnega načrtovanja.

⁷ Vsebino učnega sklopa učitelj opredeli z dvema do tremi stavki.

⁸ Slednje učitelj opredeli izključno v primeru, če bo učni sklop izveden kot učna situacija.

Ni mišljeno, da se pouk pri posameznem strokovnem modulu izvaja izključno kot sosledje učnih situacij, ampak da učitelj smiselno razmisli in pripravi učne situacije za tiste učne sklope, kjer je to ustrezno.

Učne situacije, ki jih bodo učitelji izpeljali na način medpredmetnega povezovanja, terjajo v tem koraku manj usklajevanja, saj gre za učne situacije, pri katerih se neposredno v izvajanje ne vključujejo učitelji drugih programskih enot, ampak nosilec strokovnega modula, v okviru katerega se izvaja učna situacija, samostojno povezuje in se navezuje na teme in cilje drugih, največkrat sorodnih programskih enot. Gre torej predvsem za ponovitev in vključitev predhodno usvojenega znanja iz drugih programskih enot ter njihovo smiselno povezavo z učno situacijo nosilnega strokovnega modula.

Da lahko nosilec strokovnega modula izvaja učno situacijo na način medpredmetnega povezovanja, je ključna priprava didaktičnega načrta na ravni programa, s pomočjo katerega dobi učitelj vpogled, kaj dijaki spoznavajo v okviru posamezne programske enote. S tem, ko izvajajo učne situacije na način medpredmetnega povezovanja, izobraževalni program kot celota deluje tudi bolj povezano.

Bistveno kompleksnejše je načrtovanje učnih situacij na način medpredmetnega sodelovanja⁹. Nosilec strokovnega modula s sodelujočimi učitelji sklenuje okvirni dogovor že v tej fazi načrtovanja, saj morajo sodelujoči učitelji v svoji letni (globalni) učni pripravi predvideti neposredno vključevanje učiteljev v učno situacijo. Na takšen način se namreč izognejo nepotrebnemu večkratnemu vračanju k isti učni temi in s tem neracionalni izrabi učnega časa (gl. Štefanc idr. 2012). Rezultat skupnega dogovora je viden tudi v didaktičnem načrtu na ravni letnika, ki ga bomo podrobneje predstavili v naslednjem poglavju.

3.3. Načrtovanje na ravni institucije – priprava didaktičnega načrta na ravni letnika (tretji korak)

V tem koraku sledi naslednja faza načrtovanja, in sicer priprava didaktičnega načrta na ravni letnika. Predstavlja kurikularni dokument, ki ga učitelji, ki v okviru programa izvajajo pouk v posameznem letniku, pripravijo na podlagi didaktičnega načrta na ravni programa, izvedbenega predmetnika ter letnih (globalnih) priprav posameznega učitelja. Ima nepogrešljivo vlogo pri načrtovanju pouka, ki se izvaja na način učnih situacij. Učitelji v didaktični načrt na ravni letnika vpišejo učne sklope, ki jih bodo izvajali pri posamezni programski enoti v določenem letniku, opredelijo njihovo zaporedje ter trajanje po tednih. Pri tem upoštevajo predhodne dogovore o medpredmetnem povezovanju in sodelovanju programskih enot, ki so jih opravili v okviru priprave didaktičnega načrta na ravni programa ter letne (globalne) učne priprave. Smiselno je, da je že iz didaktičnega načrta na ravni letnika razvidno, katere programske enote se bodo neposredno vključevale v izvedbo učnih situacij, zato predlagamo, da tiste učne sklope oziroma dele učnih sklopov čim bolj pregledno grafično označijo (pobarvamo denimo z isto barvo).

3.4. Načrtovanje na ravni učitelja – priprava etapne učne priprave (četrti korak)

Naslednji korak predstavlja načrtovanje posamezne učne situacije kot etapne sekvence, torej kot zaokroženega učnega sklopa. Učitelj (ali več njih) na tej ravni za posamezno učno situacijo pripravi etapno pripravo, v kateri predvidi didaktične elemente (etapne cilje, vsebinske enote, metodično izvedbo ipd.), ki so pomembni za izvedbo učnega sklopa kot celote. V nadaljevanju je načrtovanje bistveno odvisno od tega, ali je za učno situacijo značilno

⁹ Takšne učne situacije so namreč tako z didaktičnega kot tudi z organizacijskega vidika bistveno kompleksnejše in zahtevajo skupno načrtovanje že v tej fazi.

medpredmetno povezovanje ali medpredmetno sodelovanje. V obeh primerih je sicer treba natančno načrtovati, katere kompetence, cilji in vsebine drugih programskih enot se bodo znotraj učne situacije povezovale, vendar je načrtovanje učnih situacij, ki vključujejo medpredmetno sodelovanje, bistveno kompleksnejše.

V nadaljevanju bomo zato ločeno predstavili korake načrtovanja učnih situacij, ki vključujejo medpredmetno povezovanje (poglavje 3.4.1), in korake, ki vključujejo medpredmetno sodelovanje (poglavje 3.4.2).

3.4.1. Koraki načrtovanja učne situacije, ki vključuje medpredmetno povezovanje

Opredelitev splošnih podatkov o izvedbi učne situacije

V prvem razdelku etapne priprave učitelj opredeli splošne podatke o učni situaciji. V tem koraku prepíše večino informacij, ki jih je opredelil v letni (globalni) pripravi, npr. naslov učnega sklopa, zaporedna številka učnega sklopa, številu ur ipd.

Pregled kurikularnih dokumentov izobraževalnega programa

Učitelj naj natančneje pregleda in razmisli, kateri cilji in vsebine drugih programskih enot se bodo povezovali v okviru učne situacije. Pri tem si lahko pomaga z didaktičnim načrtom na ravni programa in letnika ter s svojo letno (globalno) pripravo. Pri razmisleku naj učitelj upošteva značilnosti učnih situacij in se osredotoči zlasti na to, kako s posamezno učno situacijo prispevati k celoviti poklicni usposobljenosti dijaka.

Opredelitev kompetenc in ciljev

Opredelitev etapnih ciljev nosilnega strokovnega modula, v katerem se izvaja učna situacija, predstavlja ključni korak kurikularnega načrtovanja na etapni ravni. Pri tem učitelj izhaja iz:

- poklicnih kompetenc, ki so opredeljene v katalogu znanja, učitelj pa jih je za vsak posamezni učni sklop izpisal tudi v letni (globalni) pripravi,
- učnih ciljev (tistih, ki opredeljujejo tako poklicne kot ključne kompetence) v katalogu znanja, ki jih po potrebi kontekstualizira¹⁰.

Pri opredelitvi kompetenc in ciljev naj si pomaga tudi s:

- splošnimi cilji izobraževalnega programa in
- splošnimi (globalnimi) učnimi cilji in njihovo analizo, ki jo je opravil v svoji individualni letni (globalni) pripravi.

Ker učitelj v fazi priprave letne (globalne) učne priprave ni opredelil kompetenc programskih enot, ki jih bo v okviru učne situacije razvijal na način medpredmetnega povezovanja, mora to storiti v tem koraku. Iz katalogov znanja izbere in izpiše tiste poklicne kompetence¹¹ ter cilje, ki jih bodo dijaki predhodno usvojili v programskih enotah, s katerimi se bodo povezovali, ter bodo podprli razvoj kompetenc in usvajanje ciljev učne situacije v nosilnem strokovnem modulu. Učne cilje skladno z učno situacijo tudi ustrezno kontekstualizira. V pripravi naj bo jasno

---

¹⁰ Kontekstualizacija učnih ciljev pomeni njihovo prilagajanje glede na posamezen učni sklop, učno situacijo, značilnosti dijakov ter druge pogoje za izvajanje pouka.

¹¹ Poklicne kompetence izpiše samo za strokovne module, saj za splošnoizobraževalne predmete v katalogih znanja nimamo opredeljenih kompetenc.

razvidno, kateri cilji se nanašajo na nosilni strokovni modul ter kateri cilji na programske enote, ki se z nosilnim strokovnim modulom povezujejo. Osrednja pozornost naj bo usmerjena v cilje nosilnega strokovnega modula.

Opredelitev učne vsebine

V naslednjem koraku učitelj opredeli vsebino¹² učne situacije, s katero bo dosegal učne cilje in razvijal kompetence. Pri tem naj bo pozoren, da je učna vsebina čim bolj aktualna. V kratkem opisu naj vsebino učne situacije umesti v poklicni kontekst ali življenjsko situacijo. S tem osmislimo znanje, ki ga bodo usvajali dijaki, in pokažemo neposredno uporabnost znanja v delovnih situacijah¹³. V tem koraku je treba opredeliti tudi vsebinske enote¹⁴ učne situacije, njihovo sosledje in predvideno število ur, ki jih bo učitelj namenil za posamezno vsebinsko enoto.

V okviru posameznih vsebinskih enot učitelj opredeli tudi cilje in vsebine programskih enot, ki jih bo v učno situacijo vključeval oziroma se bo nanje navezoval.

Opredelitev didaktične izvedbe učne situacije

Učitelj v tej fazi opravi razmislek o didaktični izvedbi učne situacije. Opredeli njen potek tako, da na kratko opiše, kako bo potekala izvedba učne situacije kot celota.

Kot smo zapisali že v uvodnem poglavju, je smiselno učne situacije izvajati predvsem s pomočjo učnih nalog, s katerimi lahko dodatno podpremo logiko kompetenčno zasnovanega izobraževanja, hkrati pa spodbujamo razvoj dijakovih spretnosti načrtovanja, odločanja, njegovo samostojnost in prevzemanje odgovornosti za svoje učenje/delo.

Opredelitev ocenjevanja znanja

Pomemben vidik učiteljevega kurikularnega načrtovanja predstavlja tudi razmislek o ocenjevanju znanja¹⁵. Pri tem naj bodo učitelji pozorni na ocenjevanje celovitosti doseganja kompetence, kar pomeni, da se ne smejo osredotočiti samo na izkazovanje posameznega vidika kompetence (npr. kognitivnega ali funkcionalnega), ampak je treba zagotoviti ocenjevanje vseh treh dimenzij, torej tudi vzgojno-socializacijske (Makovec Radovan 2025).

Če želimo omogočiti, da dijaki celostno in povezano izkažejo stopnjo razvoja kompetence, je treba v tem koraku opredeliti:

- standarde znanja na različnih kakovostnih ravneh oziroma opisnike,
- izvedbene načine ocenjevanja znanja.

---

¹² Z izrazom učna vsebina imamo v mislih vsebino v najširšem pomenu besede. Učna vsebina se ne nanaša samo na posredovanje strokovno-teoretičnega znanja (deklarativno znanje), ampak tudi na razvoj spretnosti (proceduralno znanje) ter odnosni vidik.

¹³ V prilogi št. 7.7 so navedeni primeri opisov učnih situacij, povzeti iz podpornega gradiva učiteljem, ki jih pripravlja Državni urad za šole in izobraževanje, ena od ustanov saškega državnega ministrstva za kulturo.

¹⁴ Vsebinska enota predstavlja najmanjšo vsebinsko zaokroženo enoto, ki jo učitelj navadno izvede v kratkem časovnem obdobju. V primeru učnih situacij lahko to predstavlja en »projektni« dan oziroma manjše število učnih ur, ki jih je smiselno izpeljati čim bolj strnjeno ter so vsebinsko in ciljno povezane.

¹⁵ Ocenjevanje znanja v kompetenčno zasnovanem izobraževanju podpira dokument Preverjanje in ocenjevanje znanja v kompetenčno zasnovanem poklicnem in strokovnem izobraževanju (Breznikar Skočir 2026).

Pri opredelitvi standardov znanja izhajamo iz splošnih in etapnih ciljev, opredeljenih v učiteljevih pripravah, ter iz katalogov znanja, kjer so standardi znanja razdeljeni na dve kakovostni ravni:

- minimalni standardi znanja,
- optimalni standardi znanja.

Kljub opredelitvi minimalnih in optimalnih standardov znanja v katalogih znanja je še vedno naloga učitelja, da v etapni pripravi kontekstualizira minimalne in optimalne standarde znanja ter jih še dodatno razčleni na kakovostne ravni¹⁶. Smiselno je, da učitelj razčleni standarde znanja na štiri kakovostne ravni¹⁷, s katerimi opredeli:

- opisnik za oceno 2 (minimalni standard),
- opisnik za oceno 3,
- opisnik za oceno 4,
- opisnik za oceno 5 (optimalni standard) (gl. Breznikar Skočir 2024).

Učitelj naj opisnik za oceno 2 in za oceno 5 samo vsebinsko kontekstualizira (vsebinsko prilagodi glede na obravnavan učni sklop), ne sme pa ga spreminjati z vidika zahtevnosti in kompleksnosti, saj s tem posega v na nacionalni ravni določene izobrazbene zahteve programske enote. Svetujemo, da tudi pri zapisu opisnikov ohrani logiko prenovljenih katalogov znanja, ki minimalne in optimalne standarde znanja delijo v dve temeljni področji ocenjevanja:

- delovni procesi, metode dela, orodja in materiali, s smiselno navezanimi ključnimi kompetencami in
- strokovno znanje, s sistematično vključenimi ključnimi kompetencami (Mali idr. 2025).

Pri opredeljevanju kakovostnih ravni standardov znanja (opisnikov) je pomembno:

- da so zapisi jasni, besedišče pa dovolj preprosto, da ga razumejo vsi vpleteni deležniki; zapisi naj ne bodo preveč široki in ohlapni, ampak naj bodo čim bolj konkretni ter naj omogočajo kar se da objektivno presojanje njihovega doseganja (namesto opisa *dijak predstavitev izpelje kakovostno*, raje opredelimo – *dijak predstavitev izpelje suvereno, zanimivo, izvirno* ipd.),
- da so kvalitativno (uporaba različnih taksonomij učnih ciljev) ali kvantitativno (glede na raven samostojnosti, natančnosti ipd.) stopnjevani,
- opisniki za višje ocene naj predpostavljajo, da je bil standard znanja na nižjih ravneh že dosežen,
- opisniki naj ne bodo predolgi in preveč natančni, saj se bodo dijaki (in učitelji) v njih izgubili (Breznikar idr. 2021; gl. tudi Rutar Ilc 2003; Milekšič 2002).

Na podlagi nabora standardov znanja učitelj opredeli tudi ustrezen izvedbeni način ocenjevanja znanja. Pri tem naj ga vodi vprašanje, na kakšen način bo preveril, v kolikšni meri dijaki obvladajo poklicno nalogo in s tem standarde znanja, ki jih učna situacija predpostavlja. Glede na to, da pri učnih situacijah dijake postavimo v okoliščine, ki so podobne dejanskim, s katerimi se bodo srečali pri opravljanju poklica, in od njih zahtevamo povezovanje znanja različnih programskih enot, se kot najprimernejši način kaže ocenjevanje na podlagi izdelka oziroma storitve, in sicer s pomočjo avtentične poklicne naloge¹⁸.

¹⁶ Ni nujno, da standard znanja vedno členimo na več kakovostnih ravni oziroma opisnikov. Odločitev za to je odvisna predvsem od kompleksnosti ter od same vsebine standardov znanja.

¹⁷ S tem, ko minimalnemu in optimalnemu standardu znanja dodamo še dve kakovostni ravni, lahko posamezni opisnik razumemo kot zapis, ki nam pove, kaj pomeni doseganje standarda znanja za oceno 2, 3, 4 ali 5 (Rutar Ilc 2003, str. 140).

¹⁸ Avtentično poklicno nalogo smo natančneje opredelili v dokumentu Preverjanje in ocenjevanje znanja v kompetenčno zasnovanem poklicnem in strokovnem izobraževanju (Breznikar Skočir 2026).

V kontekstu učnih situacij je smiselno poseči po raznolikih načinih ocenjevanja, s katerimi lahko preverjamo celovitost poklicne naloge in izvedbe delovnega procesa. Posledično je smiselno ocenjevanje s pomočjo avtentičnih poklicnih nalog povezati z ustnim ali pisnim ocenjevanjem znanja. Če bodo učitelji standarde znanja ocenili z različnimi izvedbenimi načini, naj bo razvidno, kateri standardi znanja bodo ocenjeni s posameznim izvedbenim načinom (naj bodo npr. standardi znanja, ki jih bomo ocenjevali z avtentično poklicno nalogo, označeni z drugo barvo kot standardi znanja, ki jih bodo ocenili s pisnim preizkusom znanja). V primeru, ko znotraj učne situacije kombiniramo več različnih izvedbenih načinov ocenjevanja znanja, to ne pomeni, da dijaki pridobijo tudi več ločenih ocen. Zahteva pa takšen pristop razmislek, kolikšen delež končne ocene bo predstavljal dosežek dijaka na npr. pisnem preizkusu znanja ter kolikšen delež bo predstavljal dosežek dijaka, pridobljen v okviru npr. avtentične poklicne naloge. Učitelji naj svojo presojo oprejo na številčnost in kompleksnost standardov znanja, ki jih bodo preverjali s posameznim izvedbenim načinom.

V primeru učne situacije, ki poteka na način medpredmetnega povezovanja, opredelitev opisnikov za programske enote, s katerimi se učna situacija povezuje, ni potrebna. Standardi znanja programskih enot, na katere se učitelj v okviru učne situacije navezuje, neposredno niso podvrženi ocenjevanju znanja. Dijaki so standarde znanja programskih enot, s katerimi se učna situacija povezuje, izkazali ločeno, v okviru pouka posamezne programske enote.

Ni treba, da dijaki pridobijo oceno ob koncu vsake učne situacije, ampak lahko učitelji smiselno ocenijo tudi nabor standardov znanja različnih učnih sklopov oziroma različnih učnih situacij.

Opredelitev, na kakšen način bodo pri izvajanju učne situacije upoštevane značilnosti dijakov

Učitelj naj upošteva razlike v znanju, načinu in tempu učenja dijakov ter na podlagi tega ustrezno načrtuje izvajanje individualizacije in diferenciacije pouka. Pri tem naj upošteva tudi interese in potrebe dijakov. Razmisli naj tudi o ustreznih prilagoditvah izvajanja učne situacije za dijake s posebnimi potrebami, pri čemer gre lahko za prilagoditve posameznih učnih dejavnosti in obveznosti kot tudi samih izvedbenih načinov ocenjevanja znanja.

Materialni, prostorski in drugi pogoji za izvedbo učne situacije

Učitelj naj opravi analizo okolja in materialnih pogojev za izvajanje pouka (informacija o opremi in delovnem prostoru, ali so v delovno nalogo vključeni zunanji deležniki, katera didaktična sredstva bodo potrebovali za izvedbo, katere pripomočke in orodja ipd.). Pri zapisu naj se smiselno opira na analizo materialnih pogojev, ki jo je učitelj opravil v okviru letne (globalne) učne priprave.

Razmislek o kakovosti izvedbe učne situacije

Učitelj ta del izpolni po koncu izvedbe učne situacije. Predstavlja del učiteljeve (samo)evalvacije in lahko pomembno prispeva k načrtovanju pouka v prihodnje. Učitelj naj čimbolj jedrnat in povedno zapiše svoja opažanja o kakovosti izvedbe učne situacije.

3.4.2. Koraki načrtovanja učne situacije, ki vključuje medpredmetno sodelovanje

Okvirni dogovor o učni situaciji, pri kateri se neposredno v pouk vključujejo učitelji različnih programskih enot, je opravljen že v okviru priprave didaktičnega načrta na ravni letnika ter učiteljeve letne (globalne) priprave na pouk. Ker gre tako z didaktičnega kot tudi z organizacijskega vidika za kompleksnejšo učno situacijo, se v tem koraku kurikularnega načrtovanja timsko sodelovanje pri načrtovanju učne situacije še okrepi. Za etapno učno pripravo je sicer odgovoren nosilec strokovnega modula, v okviru katerega poteka učna situacija, priprava pa mora biti rezultat skupnega dela vseh sodelujočih učiteljev. V etapno pripravo naj tako ne bodo vključene samo kompetence, cilji in teme nosilnega strokovnega modula, ampak tudi kompetence, cilji in tematike tistih programskih enot, ki se bodo vključevale v učno situacijo.

Opredelitev splošnih podatkov o izvedbi učne situacije

V prvem razdelku etapne priprave nosilec strokovnega modula opredeli splošne podatke o učni situaciji. Učitelj v tem koraku prepíše večino informacij, ki jih je opredelil v letni (globalni) pripravi, npr. naslov učnega sklopa, zaporedna številka učnega sklopa, število ur, programske enote ki se bodo vključile v izvajanje učne situacije, sodelujoči učitelji ipd.

Opredelitev kompetenc in ciljev

Opredelitev etapnih ciljev nosilnega strokovnega modula predstavlja ključni korak kurikularnega načrtovanja na etapni ravni. Pri tem učitelj izhaja iz:

- poklicnih kompetenc, ki so opredeljene v katalogu znanja, učitelj pa jih je za vsak posamezen učni sklop izpisal tudi v letni (globalni) pripravi,
- učnih ciljev (tistih, ki opredeljujejo tako poklicne kot ključne kompetence) v katalogu znanja, ki jih po potrebi kontekstualizira¹⁹.

Pri opredelitvi kompetenc in ciljev si pomaga tudi s:

- splošnimi cilji izobraževalnega programa in
- splošnimi (globalnimi) učnimi cilji in njihovo analizo, ki jo je opravil v svoji individualni globalni pripravi.

Sodelujoči učitelji naj v tem koraku pripravijo kompetence in cilje svoje programske enote, ki jih bodo zasledovali v okviru učne situacije²⁰. Vpišejo naj jih v etapno pripravo, iz zapisa pa naj bo razvidno, katere kompetence in cilji se nanašajo na posamezno programsko enoto, pri tem pa naj se tudi medsebojno uskladijo. Pri učni situaciji sicer bistveni del predstavljajo cilji nosilnega strokovnega modula, vendar je pri skupnem načrtovanju kompetenc in ciljev pomembno, da z učno situacijo stremimo k celoviti poklicni usposobljenosti dijaka.

¹⁹ Kontekstualizacija učnih ciljev pomeni njihovo prilagajanje glede na posamezen učni sklop, učno situacijo, značilnosti dijakov ter druge pogoje za izvajanje pouka.

²⁰ Pri medpredmetnem sodelovanju sodelujoči učitelji del ciljev svoje programske enote realizira neposredno znotraj učne situacije, kar pomeni, da teh ciljev ni treba ponovno usvajati ločeno pri pouku posamezne programske enote, lahko pa učitelj preveri, v kolikšni meri dijaki te cilje dosegajo.

Opredelitev učne vsebine

V naslednjem koraku učitelj opredeli vsebino²¹ učne situacije, s katero bo dosegal učne cilje in razvijal kompetence. Pri tem naj bo učitelj pozoren, da je učna vsebina čim bolj aktualna. V kratkem opisu naj vsebino učne situacije umesti v poklicni kontekst ali življenjsko situacijo. S tem osmisli znanje, ki ga bodo usvajali dijaki, in pokažemo neposredno uporabnost znanja v delovnih situacijah²². V tem koraku je treba opredeliti tudi vsebinske enote²³ učne situacije, njihovo sosledje in predvideno število ur, ki jih bo učitelj namenil za posamezno vsebinsko enoto.

Na tem mestu učitelji sprejmejo tudi natančnejši dogovor, v okviru katerih vsebinskih enot učne situacije se bodo vključevali sodelujoči učitelji ter kako bodo doseganje ciljev svoje programske enote smiselno umestili v učno situacijo. Pri tem naj učitelje vodi razmislek, kako zagotoviti, da se bodo vsebine čim bolj navezovale na že obravnavano učno vsebino tako pri učni situaciji kot pri programski enoti, ki se vanjo vključuje (katera vsebina je bila obravnavana pred njo, katera bo sledila) (Štefanc idr. 2012, str. 33).

Svetujemo, da okvirno tematiko učne situacije s sosledjem vsebinskih enot najprej opredeli nosilec strokovnega modula, v okviru katerega poteka učna situacija, nato pa sodelujoči učitelji premislijo, v katerem delu bi s svojimi vsebinami lahko učno situacijo najbolj ustrezno dopolnili ter tako pripomogli k celovitejši poklicni izobrazbi in usposobljenosti dijaka. V pripravi naj bo razvidno tudi, koliko ur pouka v okviru vsebinske enote bodo namenili posamezni programski enoti.

Opredelitev didaktične izvedbe učne situacije

Učitelji v tej fazi opravijo razmislek o didaktični izvedbi učne situacije. Opredelijo potek učne situacije, tako da na kratko opišejo, kako bo potekala izvedba učne situacije kot celota. Smiselno je, da okvirno izvedbo učne situacije najprej opredeli nosilec strokovnega modula, v okviru katerega poteka učna situacija, nato pa jo dopolnijo sodelujoči učitelji.

Kot smo zapisali že v uvodnem poglavju, je smiselno učne situacije izvajati predvsem s pomočjo učnih nalog, s katerimi lahko dodatno podpremo logiko kompetenčno zasnovanega izobraževanja, hkrati pa spodbujamo razvoj dijakovih spretnosti načrtovanja in odločanja, njegovo samostojnost in prevzemanje odgovornosti za svoje učenje/delo. Dobro je, če učno nalogo načrtujemo kot osrednji pristop zlasti v nosilnem strokovnem modulu, medtem ko se lahko ostale programske enote smiselno navezujejo in dopolnjujejo tudi z drugimi metodami in oblikami dela.

Ko vemo, kdaj se bo učna situacija izvajala, kolikšno število ur bo namenjeno posamezni vsebinski enoti ter kdaj in na kakšen način se bodo predvidoma vključevali učitelji sodelujočih programskih enot, je smiselno razmisliti tudi o organizacijskih vidikih učne situacije (uskaditev urnikov učiteljev, iskanje primernih učilnic, delavnic ipd.). To presega etapno načrtovanje učiteljev, saj zahteva razmislek na ravni šole kot celote, ki pa ga ni mogoče opraviti, dokler nimamo izdelane etapne priprave.

²¹ Z izrazom učna vsebina imamo v mislih vsebino v najširšem pomenu besede. Učna vsebina se ne nanaša samo na posredovanje strokovno-teoretičnega znanja (deklarativno znanje), ampak tudi na razvoj spretnosti (proceduralno znanje) ter odnosni vidik.

²² V prilogi št. 7.7 so navedeni primeri opisov učnih situacij, povzeti iz podpornega gradiva učiteljem, ki jih pripravlja Državni urad za šole in izobraževanje, ena od ustanov saškega državnega ministrstva za kulturo.

²³ Vsebinska enota predstavlja najmanjšo vsebinsko zaokroženo enoto, ki jo učitelj navadno izvede v kratkem časovnem obdobju. V primeru učnih situacij lahko to predstavlja en »projektni« dan oziroma manjše število učnih ur, ki jih je smiselno izpeljati čim bolj strnjeno ter so vsebinsko in ciljno povezane.

Opredelitev ocenjevanja znanja

Pomemben vidik učiteljevega kurikularnega načrtovanja predstavlja tudi razmislek o ocenjevanju znanja²⁴. Pri tem naj bodo učitelji pozorni na ocenjevanje celovitosti doseganja kompetence, kar pomeni, da se ne smejo osredotočiti samo na izkazovanje posameznega vidika kompetence (npr. kognitivnega ali funkcionalnega), ampak je treba zagotoviti ocenjevanje vseh treh dimenzij, torej tudi vzgojno-socializacijske (Makovec Radovan 2025). Če želimo omogočiti, da dijaki celostno in povezano izkažejo stopnjo razvoja kompetence, je treba v tem koraku opredeliti:

- standarde znanja na različnih kakovostnih ravneh oziroma opisnike,
- izvedbene načine ocenjevanja znanja.

Pri opredelitvi standardov znanja izhajamo iz splošnih in etapnih ciljev, opredeljenih v učiteljevih pripravah ter iz katalogov znanja, kjer so standardi znanja razdeljeni na dve kakovostni ravni:

- minimalni standardi znanja,
- optimalni standardi znanja.

Kljub opredelitvi minimalnih in optimalnih standardov znanja v katalogih znanja je še vedno naloga učitelja, da v etapni pripravi kontekstualizira minimalne in optimalne standarde znanja ter jih še dodatno razčleni na kakovostne ravni²⁵. Smiselno je, da učitelj razčleni standarde znanja na štiri kakovostne ravni²⁶, s katerimi opredeli:

- opisnik za oceno 2 (minimalni standard),
- opisnik za oceno 3,
- opisnik za oceno 4,
- opisnik za oceno 5 (optimalni standard) (gl. Breznikar Skočir 2024).

Učitelj naj opisnik za oceno 2 in za oceno 5 samo vsebinsko kontekstualizira (vsebinsko prilagodi glede na obravnavan učni sklop), ne sme pa ga spreminjati z vidika zahtevnosti in kompleksnosti, saj s tem posega v na nacionalni ravni določene izobrazbene zahteve programske enote. Svetujemo, da tudi pri zapisu opisnikov ohranimo logiko prenovljenih katalogov znanja, ki minimalne in optimalne standarde znanja delijo v dve temeljni področji ocenjevanja:

- delovni procesi, metode dela, orodja in materiali, s smiselno navezanimi ključnimi kompetencami in
- strokovno znanje, s sistematično vključenimi ključnimi kompetencami (Mali idr. 2025).

Pri opredeljevanju kakovostnih ravni standardov znanja (opisnikov) je pomembno:

- da so zapisi jasni, besedišče pa dovolj preprosto, da ga razumejo vsi vpleteni deležniki,
- zapisi naj ne bodo preveč široki in ohlapni, ampak naj bodo čim bolj konkretni ter naj omogočajo kar se da objektivno presojanje njegovega doseganja (namesto opisa dijak predstavitev izpelje kakovostno, raje opredelimo – dijak predstavitev izpelje suvereno, zanimivo, izvirno ipd.),
- da so kvalitativno (uporaba različnih taksonomij učnih ciljev) ali kvantitativno (glede na raven samostojnosti, natančnosti ipd.) stopnjevani,

²⁴ Ocenjevanje znanja v kompetenčno zasnovanem izobraževanju podpira dokument Preverjanje in ocenjevanje znanja v kompetenčno zasnovanem poklicnem in strokovnem izobraževanju (Breznikar Skočir 2026).

²⁵ Ni nujno, da standard znanja vedno členimo na več kakovostnih ravni oziroma opisnikov. Odločitev za to je odvisna predvsem od kompleksnosti ter od vsebine standardov znanja.

²⁶ S tem, ko minimalnemu in optimalnemu standardu znanja dodamo še dve kakovostni ravni, lahko posamezni opisnik razumemo kot zapis, ki nam pove, kaj pomeni doseganje standarda znanja za oceno 2, 3, 4 ali 5 (Rutar Ilc 2003, str. 140).

- opisniki za višje ocene naj predpostavljajo, da je bil standard znanja na nižjih ravneh že dosežen,
- opisniki naj ne bodo predolgi in preveč natančni, saj se bodo dijaki (in učitelji) v njih izgubili (Breznikar idr. 2021; gl. tudi Rutar Ilc 2003; Milekšič 2002).

Na podlagi nabora standardov znanja učitelj opredeli tudi ustrezen izvedbeni način ocenjevanja znanja. Pri tem naj učitelje vodi vprašanje, na kakšen način bodo preverili, v kolikšni meri dijaki obvladajo poklicno nalogo in s tem standarde znanja, ki jih učna situacija predpostavlja. Glede na to, da pri učnih situacijah dijake postavimo v okoliščine, ki so podobne dejanskim, s katerimi se bodo srečali pri opravljanju poklica, in od njih zahtevamo povezovanje znanja različnih programskih enot, se kot najprimernejši način kaže ocenjevanje na podlagi izdelka oziroma storitve, in sicer s pomočjo avtentične poklicne naloge²⁷.

V kontekstu učnih situacij je smiselno poseči po raznolikih izvedbenih načinih ocenjevanja znanja, s katerimi lahko preverjamo celovitost poklicne naloge in izvedbe delovnega procesa. Posledično je smiselno ocenjevanje s pomočjo avtentičnih poklicnih nalog povezati z ustnim ali pisnim ocenjevanjem znanja. Če bodo učitelji standarde znanja ocenili z različnimi izvedbenimi načini, naj bo razvidno, kateri standardi znanja bodo ocenjeni s posameznim izvedbenim načinom (naj bodo npr. standardi znanja, ki jih bomo ocenjevali z avtentično poklicno nalogo, označeni z drugo barvo kot standardi znanja, ki jih bodo ocenili s pisnim preizkusom znanja). V primeru, ko znotraj učne situacije kombinirajo več različnih izvedbenih načinov ocenjevanja znanja, to ne pomeni, da dijaki pridobijo tudi več ločenih ocen. Zahteva pa takšen pristop razmislje, kolikšen delež končne ocene bo predstavljal dosežek dijaka na npr. pisnem preizkusu znanja ter kolikšen delež bo predstavljal dosežek dijaka, pridobljen v okviru npr. avtentične poklicne naloge. Učitelji naj svojo presojo oprejo na številčnost in kompleksnost standardov znanja, ki jih bodo preverjali s posameznim izvedbenim načinom.

Če gre za kompleksne učne situacije, ki vključujejo medpredmetno sodelovanje učiteljev, je smiselno medpredmetno sodelovanje ohraniti tudi v fazi ocenjevanja znanja. Pri tem je treba zagotoviti, da tisti učitelj, ki z dijaki dosega cilje in standarde znanja, te tudi ocenjuje. To hkrati pomeni, da učitelji, ki skupaj načrtujejo in izvajajo učno situacijo, skupaj tudi ocenjujejo. Ohranjanje medpredmetnosti pri ocenjevanju v prvi vrsti zahteva opredelitev različnih kakovostnih ravni standardov znanja (opisnikov) za vse programske enote, ki se v okviru učne situacije prepletajo in bodo tako del ocenjevanja znanja. Poudarek je na nosilnem strokovnem modulu, v okviru katerega poteka učna situacija, saj je tudi nabor standardov znanja tega strokovnega modula najboljširnejši. Pri zapisu kakovostnih ravni standardov znanja je smiselno označiti, kateri standardi oziroma opisniki so vezani na posamezno programsko enoto.

Če skozi učne situacije ocenjujemo cilje in doseženo raven razvitosti kompetence različnih programskih enot, je potrebno timsko sodelovanje tudi pri izbiri ustreznega izvedbenega načina ocenjevanja. V tem primeru je še toliko bolj smiselna in potrebna kombinacija različnih načinov ocenjevanja znanja, saj je z enim načinom težko ali celo nemogoče pokriti standarde znanja različnih programskih enot. Potreben je tudi skupni premislek, kako organizirati izvedbo ocenjevanja znanja.

Čeprav pri učnih situacijah težimo k celovitemu izkazovanju dosežene ravni razvitosti kompetence, dijaki za vključene programske enote prejmejo ločene ocene, ki so odvisne od tega, v kolikšni meri dosežajo standarde znanja pri posamezni programski enoti.

²⁷ Avtentično poklicno nalogo smo natančneje opredelili v dokumentu Preverjanje in ocenjevanje znanja v kompetenčno zasnovanem poklicnem in strokovnem izobraževanju (Breznikar Skočir 2026).

Ni nujno, da dijaki pridobijo oceno ob koncu vsake učne situacije, ampak lahko učitelji smiselno ocenijo tudi nabor standardov znanja različnih učnih sklopov oziroma različnih učnih situacij. Prav tako ni nujno, da dijaki pridobijo ločene ocene pri vsaki programski enoti, ki se vključuje v učno situacijo. Učitelj se lahko odloči, da v okviru učne situacije realizira le del ciljev in standardov znanja programske enote, oceni pa jih skupaj s preostalimi standardi znanja učnega sklopa, ki jih bo obravnaval pri svoji programski enoti. Takšna odločitev je smiselna zlasti, če skozi učno situacijo realiziramo zelo malo učnih ciljev in standardov znanja programske enote.

Oprelitev, na kakšen način bodo pri izvajanju učne situacije upoštevane značilnosti dijakov

Učitelji naj upoštevajo razlike v znanju, načinu in tempu učenja ter na podlagi tega ustrezno načrtujejo izvajanje individualizacije in diferenciacije pouka. Pri tem naj upoštevajo tudi interese in potrebe dijakov. Razmislijo naj tudi o ustreznih prilagoditvah izvajanja učne situacije za dijake s posebnimi potrebami, pri čemer gre lahko za prilagoditve posameznih učnih dejavnosti, posameznih obveznosti in načinov ocenjevanja znanja.

Materialni, prostorski in drugi pogoji za izvedbo učne situacije

Opraviti je treba tudi analizo okolja in materialnih pogojev za izvajanje pouka (informacija o opremi in delovnem prostoru, ali so v delovno nalogo vključeni zunanji deležniki, katera didaktična sredstva bodo potrebovali za izvedbo, katere pripomočke in orodja ipd.). Pri zapisu naj se učitelji smiselno opirajo na analizo materialnih pogojev, ki so jo opravili v okviru letne (globalne) učne priprave.

Razmislek o kakovosti izvedbe učne situacije

Učitelji ta del izpolnijo po koncu izvedbe učne situacije. Predstavlja del učiteljeve (samo)evalvacije in lahko pomembno prispeva k načrtovanju pouka v prihodnje. Učitelji naj čimbolj jedrnat in povedno zapišejo svoja opazanja o kakovosti izvedbe učne situacije.

3.5. Načrtovanje na ravni učitelja – operativna raven (peti korak)

Ko učitelj samostojno ali v sodelovanju s sodelujočimi učitelji pripravi etapno pripravo, sledi podrobnejše načrtovanje posamezne vsebinske enote učne situacije. Zanj učitelj ali več učiteljev skupaj pripravi operativno učno pripravo.

Zapis osnovnih podatkov vsebinske enote

V uvodnem delu priprave nosilec strokovnega modula opredeli osnovne informacije o vsebinski enoti (šola, oddelek, nosilni strokovni modul, učni sklop znotraj strokovnega modula, naslov učne situacije, naslov vsebinske enote, sodelujoči učitelji itd.). Večino podatkov učitelj prepíše iz etapne učne priprave.

Oprelitev operativnih ciljev vsebinske enote

Na osnovi ciljev in različnih kakovostnih ravni standardov znanja, zapisanih v etapni učni pripravi, učitelj opredeli tudi operativne cilje²⁸ vsebinske enote. Cilje prilagodi pogojem in zahtevam posameznega oddelka. Pri zapisu

²⁸ Operativni učni cilji dosežejo največjo stopnjo konkretnosti ter izražajo zadnje pedagoške odločitve in konkretna ravnanja učitelja pri pouku (Strmčnik 2001). Operativne učne cilje si postavljamo za vsako posamezno vsebinsko enoto oziroma učno uro.

ciljev mora biti pozoren na ustrezno formulacijo. Cilji morajo biti zapisani vsebinsko jasno in konkretno, hkrati pa morajo dovolj jasno sporočati, s kakšnim ravnanjem bodo dijaki izkazali, da so dosegli posamezni cilj (Breznikar idr. 2021). Potrebna je torej uporaba ustreznih (aktivnih) glagolov. Pri opredeljevanju ciljev si lahko učitelji pomagajo z uveljavljenimi taksonomijami učnih ciljev (npr. (revidirana) Bloomova taksonomija).

V operativni pripravi naj bodo zapisani tako operativni cilji nosilnega strokovnega modula, pri katerem poteka učna situacija, kot tudi operativni cilji programskih enot, ki se vanjo vključujejo. Iz priprave naj bo razvidno, kateri operativni učni cilji se nanašajo na posamezno programsko enoto.

Opredelitev vsebine, ki bo predmet obravnave v vsebinski enoti

V nekaj stavkih naj učitelji opišejo konkretno vsebino, s katero bodo realizirani predhodno zastavljeni operativni učni cilji. Če v učni situaciji sodelujejo učitelji različnih programskih enot, naj tudi ta vidik načrtovanja med seboj ustrezno uskladijo. Kot že v fazi etapnega načrtovanja naj bodo tudi tukaj pozorni na to, da se vsebine, kljub poučevanju različnih učiteljev, medsebojno povezujejo.

Opredelitev temeljnih sestavin mikroartikulacije²⁹ pouka (metod, oblik in poteka dejavnosti)

Poleg členjenja učne situacije na posamezne vsebinske enote je pomembno tudi, da učitelj strukturira, organizira in razčleni posamezno vsebinsko enoto. V tem koraku je ključno, da učitelj opredeli:

- dejavnosti učitelja in dijaka,
- katere operativne cilje bo dosegal s posamezno dejavnostjo,
- didaktična sredstva, ki jih bo potreboval za realizacijo dejavnosti,
- okvirno trajanje dejavnosti.

Če izvajamo učno situacijo na način medpredmetnega sodelovanja, je treba opredeliti tudi, katere dejavnosti učitelja in dijaka bodo potekale v okviru posamezne programske enote. Vsak učitelj naj v tem delu izpolni pripravo za svojo programsko enoto, pri čemer morajo imeti učitelji pri operativnem načrtovanju v mislih, kako se bodo čim bolje navezali na predhodne dejavnosti in vsebine.

Če učno situacijo izpeljemo zgolj na način medpredmetnega povezovanja, naj učitelj v operativni pripravi posebej označi, pri kateri dejavnosti učitelja in dijaka se bo navezoval na doseganje ciljev drugih programskih enot.

Opredelitev preostalih elementov operativne priprave

Če je potrebno in smiselno, naj učitelji v operativni pripravi natančno zapišejo tudi:

- na kakšen način bodo pri izvajanju vsebinske enote upoštevali značilnosti dijakov,
- priloge,
- navodila za domačo nalogo dijakov,
- razmislek o kakovosti izvedbe vsebinske enote.

---

²⁹ Mikroartikulacija se nanaša na členjenje vsebinske enote na posamezne faze (uvod, osrednji del, zaključek), pri čemer se za vsako od faz opredelijo dejavnosti učitelja in dijaka, metode, oblike, didaktična sredstva ter čas, ki ga bomo porabili za posamezno dejavnost.

Učitelji naj imajo v fazi etapnega in operativnega načrtovanja v mislih tudi to, na kakšen način bodo preverjali znanje dijakov, kako jim bodo zagotovili sprotno povratno informacijo ipd. Tovrstne vidike v največji meri opredelijo znotraj dejavnosti učitelja in dijaka v okviru posamezne vsebinske enote.

Pomembno je, da si učitelji prilagodijo obliko in zapis priprave na način, da jim bo kar najbolj koristila pri izvajanju pouka. Priprava naj ne bo le dodaten dokument, ki ga pravno-formalno zahtevamo od učiteljev, ampak predvsem dokument, ki jim bo pomagal pri izvajanju pouka. Če pri izvajanju učnih situacij sodeluje več učiteljev, je še toliko bolj pomembno, da je priprava zapisana jasno, pregledno in nazorno. Pomembno je, da so vsi sodelujoči učitelji seznanjeni z izvajanjem učne situacije in da poznajo cilje, ki jih zasledujejo ipd., saj lahko le tako prispevajo k celovitejši poklicni usposobljenosti dijaka.

4 Primer načrtovanja učne situacije na način medpredmetnega sodelovanja

V tem poglavju predstavljamo primer načrtovanja učne situacije, ki se izvaja na način medpredmetnega sodelovanja. Namen prikaza ni oblikovati normativnega modela načrtovanja učne situacije, temveč na konkretnem primeru metodološko ponazoriti, kako se učna situacija postopoma umešča v različne ravni kurikularnega načrtovanja ter kateri dokumenti, ki pri tem nastajajo na ravni šole in na ravni učitelja, to načrtovanje podpirajo. Hkrati želimo pokazati, kako se v tem procesu vzpostavlja strokovno sodelovanje med učitelji.

Primer temelji na konceptu učnih situacij kot osrednjem didaktičnem pristopu v kompetenčno zasnovanem izobraževanju, s katerim smo želeli pokazati, kako lahko na izvedbeni ravni smiselno povežemo cilje izobraževalnega programa, poklicne in ključne kompetence ter sodelovanje med programskimi enotami. Pri tem je pomembno, da načrtovanje učnih situacij razumemo kot preplet načrtovanja na ravni institucije (šole) in na ravni učitelja. To pomeni, da njihovo načrtovanje sega od didaktičnega načrta na ravni programa in letnika do letne, etapne in operativne priprave učitelja oziroma učiteljev. Posebej želimo pokazati, kako se na posameznih ravneh načrtovanja in na podlagi identifikacije medpredmetnih povezav postopoma konkretizirajo učni sklopi, natančneje opredelijo vsebinske enote učnega sklopa, načrtuje didaktična izvedba učne situacije in izvede načrtovanje ocenjevanja znanja dijakov.

Pri pripravi primera smo izhajali iz prenovljenega programa srednjega strokovnega izobraževanja *Tehnik mehatronik*. Nosilni strokovni modul, v okviru katerega bo potekala učna situacija, je *M4 Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov* ter se bo izvajal v 1. in 2. letniku.

Kompleksnost učne situacije je odvisna od dveh ravni: vsebinske in izvedbene. Naš primer učne situacije vsebinsko ni kompleksen, saj je predvideno, da se učna situacija izvaja v 1. letniku. Z vidika načrtovanja in izvedbe pa je primer prikaz kompleksne učne situacije, pri kateri je vključenih več programskih enot in kjer se tudi v izvajanje pouka vključuje več učiteljev.

V obravnavanem primeru se učna situacija umešča v učni sklop *Sestavljanje in merjenje enosmernih električnih vezij*, ki je eden od treh načrtovanih učnih sklopov v okviru strokovnega modula. V načrtovanje in izvajanje učne situacije se bosta vključili še dve programski enoti, in sicer:

- strokovni modul: *M6 Razvoj in implementacija digitalnih sistemov* in
- splošnoizobraževalni predmet *P2 Tuji jezik – angleščina*.

Hkrati je treba poudariti, da gre za simulacijski primer, saj didaktična načrta na ravni programa in letnika nista bila pripravljena v sodelovanju celotnega programskega učiteljskega zbora, ki bo izvajal izobraževalni program. Prav tako niso prikazane vse letne (globalne), etapne in operativne priprave sodelujočih učiteljev, saj bi s tem primer postal težje sledljiv in manj pregleden.

V predstavitev primera načrtovanja učne situacije smo vključili tudi pojasnila, s katerimi želimo opozoriti na dodatne didaktične razmisleke, odločitve in možne dileme, ki se pojavljajo pri načrtovanju učnih situacij. S tem želimo predvsem podpreti učitelje drugih strokovnih področij pri pripravi in načrtovanju lastnih učnih situacij, ki se izvajajo na način medpredmetnega sodelovanja.

V nadaljevanju bomo primer načrtovanja učne situacije prikazali po posameznih korakih kurikularnega načrtovanja – od načrtovanja na ravni šole do načrtovanja na ravni učitelja. Prvi korak predstavlja pripravo didaktičnega načrta na ravni programa.

4.1. Načrtovanje na ravni institucije – didaktični načrt na ravni programa

V tem koraku želimo pokazati, da je didaktični načrt na ravni programa ključen za vzpostavitev skupnega pregleda nad izvajanjem izobraževalnega programa. Prav ta pregled omogoča, da učitelji prepoznajo učne sklope, ki se lahko smiselno povežejo v učno situacijo. Didaktični načrt na ravni programa je šolskim kolektivom v pomoč pri pripravi izvedbenega predmetnika.

Didaktični načrt na ravni programa

Izobraževalni program: Tehnik mehatronike

Oznaka	LETNIK	1. LETNIK	
	Programska enota	Sklop 1	Sklop 2
P1	...		
P2	TUJI JEZIK – ANGLEŠČINA	Pridobivanje informacij in raba jezika (opisovanje, dejstva in mnenja)	Opisovanje dela in poklicev
P3	...		
P4	...		

Oznaka	LETNIK	1. LETNIK	
	Programska enota	Sklop 1	Sklop 2
M1	...		
M2	...		
M4	Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	Uporaba elektrotehniških komponent	Napajanje in baterijski sistemi
...	...		
M6	Razvoj in implementacija digitalnih sistemov	Delo z računalnikom in varna raba IKT	Analiza podatkov v preglednicah
...	...		

Oznaka	LETNIK	1. LETNIK	
	Programska enota	Sklop 1	Sklop 2
OK1	...		
OK 2	...		

Oznaka	LETNIK	1. LETNIK
PUD		
DRUGE OBLIKE VID		

			2. LETNIK		
	Sklop 3	Sklop 4	Sklop 1	Sklop 2	...
	Zakaj je jezik pomemben (strokovna terminologija in priprava pisnih dokumentov)	...			

			2. LETNIK		
	Sklop 3	Sklop 4	Sklop 1	Sklop 2	...
	Sestavljanje in merjenje enosmernih električnih vezij	...			
	Izdelava spletne strani	Digitalna dokumentacija in predstavitev tehniškega projekta: Električni tokokrog			

			2. LETNIK		
	Sklop 3	Sklop 4	Sklop 1	Sklop 2	...

			2. LETNIK		

Pojasnilo k primeru:

Didaktični načrt na ravni programa **Tehnik mehatronike** prikazuje razdelitev učnih sklopov samo treh programskih enot³⁰:

- M4: Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov (nosilni strokovni modul),
- M6: Razvoj in implementacija digitalnih sistemov (sodelujoča programska enota),
- P2: Tuji jezik – angleščina (sodelujoča programska enota).

V primeru didaktičnega načrta na ravni programa manjkajo vpisi učnih sklopov preostalih programskih enot, saj v pripravo primera ni bil vključen celoten programski učiteljski zbor. Hkrati manjka tudi vpis učnih sklopov za preostale letnike. Manjkajo tudi strokovni moduli odprtega kurikula, predvideno izvajanje PUD in druge oblike vzgojno-izobraževalnega dela.

---

³⁰ V didaktičnem načrtu na ravni programa so vključene samo tiste programske enote, ki se izvajajo v okviru učne situacije.

4.2. Načrtovanje na ravni učitelja – letna (globalna) priprava

V tem koraku prikazujemo letno (globalno) pripravo učitelja nosilnega strokovnega modula, v okviru katerega bo potekala učna situacija. V njej učitelj s kompetencami natančneje opredeli učne sklope iz didaktičnega načrta na ravni programa, med njimi označi učni sklop, ki ga bo izvajal na način učne situacije, ter zanj zapiše tudi programske enote, ki se bodo v izvedbo učne situacije neposredno vključevale. Vsem sklopom pripiše ure strokovno-teoretičnega in praktičnega pouka ter opredeli materialne in prostorske pogoje za izvajanje pouka. S primerom sicer tega neposredno ne naslavljamo, a je vendarle pomembno, da tudi sodelujoči učitelji, ki se bodo vključevali v izvajanje učne situacije, tovrstno sodelovanje opredelijo v lastni letni (globalni) učni pripravi.

Letna (globalna) priprava

I. SPLOŠNI PODATKI	
Šola:	ŠC
Izobraževalni program:	TEHNIK MEHATRONIKE
Letnik:	1. letnik
Programska enota:	Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov
Učitelj:	M. B.
Število ur na letni ravni:	140 (strokovni modul s praktičnim poukom)

II. OPREDELITEV SPLOŠNIH (GLOBALNIH) CILJEV POUKA ³¹
<p>Dijak/dijakinja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uporablja IKT tehnologijo, • uporablja kataloge pri izbiri standardnih elementov, • uporablja osnovne merilne instrumente (multimeter, merilni lističi, merilni trak, pomično merilo), • razvija natančnost, odgovornost in tehnično razmišljanje pri praktičnem delu, • sodeluje v skupini, krepi pomen timskega dela v mehatroniki, • krepi odgovornost, samostojnost, vztrajnost in organiziranost, • razvija sposobnost analize tehničnih problemov in iskanja ustreznih rešitev, • uporablja osnovne metode kritičnega mišljenja, logičnega sklepanja in eksperimentiranja.

³¹ Splošni (globalni) cilji so dolgoročni učni cilji. Z njimi opredelite splošne cilje pouka programske enote v posameznem letniku. Zapisani naj bodo dovolj široko in jasno poklicno obarvani, saj usmerjajo celotno načrtovanje in izvajanje pouka (npr. pri dijakih razvijamo zavedanje za pomembnost spremljanja novosti v stroki, dijak razvija razumevanje za široko področje poklicnega delovanja) ...

III. OPREDELITEV UČNIH SKLOPOV

Natančneje opredelite učne sklope, opredeljene v Didaktičnem načrtu na ravni programa. Naslovom dodajte kratek vsebinski opis, opredelite tudi, ali boste učni sklop izvedli na način učne situacije ali ne, iz katalogov znanja prepišite poklicne kompetence, ki jih boste razvijali v okviru posameznega učnega sklopa, ter opredelite možne medpredmetne povezave. Posameznim učnim sklopom pripišite tudi predvideno število ur strokovno-teoretičnega in praktičnega pouka.

Naslov učnega sklopa	Poklicne kompetence	Učna situacija (da/ne)	Kratek opis	Sodelujoče programske enote*	Število ur**	
					T	P
Uporaba elektrotehniških komponent	Načrtovanje in sestavljanje enosmernih električnih tokokrogov	ne	Dijaki bodo spoznali osnovne elektrotehniške simbole in komponente. Spoznali bodo uporabo elementov v realnih situacijah.	/	30	30
Napajanje in baterijski sistemi	Načrtovanje in sestavljanje enosmernih električnih tokokrogov	ne	Dijaki bodo spoznali osnovne vrste baterij, lastnosti in vezave izvorov.	/	20	20
Sestavljanje in merjenje enosmernih električnih vezij	Načrtovanje in sestavljanje enosmernih električnih tokokrogov	da	Dijaki bodo sestavljali osnovna enosmerna električna vezja in izmerili osnovne veličine (U, I, P, W).	Tuji jezik 1 – angleščina (medpredmetno sodelovanje) Razvoj in implementacija digitalnih sistemov (medpredmetno sodelovanje)	20	20
Skupno število ur:					70	70

* Ime programske enote, ki se bo vključila v izvajanje učne situacije, in opredelitev načina sodelovanja (medpredmetno povezovanje ali medpredmetno sodelovanje).

** Število ur strokovno-teoretičnega in praktičnega pouka nosilne programske enote.

IV. MATERIALNI IN PROSTORSKI POGOJI ZA IZVAJANJE POUKA

Opredelite materialne in prostorske pogoje za izvedbo pouka

- Učilnica za praktični pouk elektrotehnike s pripadajočo didaktično opremo (izvori napetosti, univerzalni instrumenti),
- varovalna oprema v skladu z načeli varstva pri delu z električno napetostjo,
- sodobna učilnica za teoretični pouk,
- orodja za delo na daljavo (MS Teams, OneDrive).

4.3. Načrtovanje na ravni institucije – didaktični načrt na ravni letnika

V nadaljevanju je prikazan didaktični načrt na ravni letnika za 1. letnik v programu Tehnik mehatronike. V njem je razvidna natančnejša časovna umestitev učnih sklopov po tednih in mesecih. Dobro je, da so v didaktičnem načrtu na ravni letnika čim bolj jasno nakazane povezave med učnimi sklopi, ki se bodo povezali z namenom izvajanja učne situacije. Grafični prikaz je stvar dogovora posameznega strokovnega aktiva. V našem primeru smo učne sklope, ki se bodo povezovali v okviru učne situacije obrobili z rdečo barvo.

Na podlagi didaktičnega načrta na ravni programa in izvedbenega predmetnika je učitelj strokovnega modula M4 Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov v okviru priprave letne (globalne) priprave prepoznal možnost za izvedbo učne situacije na način medpredmetnega sodelovanja. V okviru učne situacije se bo povezoval s strokovnim modulom M6 Razvoj in implementacija digitalnih sistemov (učni sklop Digitalna dokumentacija in predstavitev tehniškega projekta Električni tokokrog) ter z učnim sklopom pri P2 Tuji jezik – angleščina: Zakaj je jezik pomemben (*strokovna terminologija in priprava pisnih dokumentov*). Slednje je vpisano tudi v didaktični načrt na ravni letnika.

V tej fazi načrtovanja se lahko poimenovanja učnih sklopov, ki vstopajo v izvedbo učne situacije, glede na zapis v didaktičnem načrtu na ravni programa deloma prilagodijo vsebini in namenu konkretnega sodelovanja.

Didaktični načrt na ravni letnika: Tehnik mehatronike, 1. letnik

Programska enota/teden		SEP			OKT			NOV					
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
P1	...												
P2	Tuji jezik – angleščina	Pridobivanje informacij in raba jezika (opisovanje, dejstva in mnenja)											
P3	Športna vzgoja												
P4	Umetnost												
...	...												
M4	Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	Uporaba elektrotehniških komponent											
M5	Modul												
M6	Razvoj in implementacija digitalnih sistemov	Delo z računalnikom in varna raba IKT			Analiza podatkov v preglednicah								
...	...												

Pojasnilo k primeru:

Ker gre za ponazoritev primera, tudi v prikazu didaktičnega načrta na ravni letnika niso vključene vse programske enote z razdelitvijo na učne sklope. Manjkajo tudi preostali elementi izobraževalnega programa, kot so strokovni moduli odprtega kurikula, predvideno izvajanje PUD in druge oblike vzgojno-izobraževalnega dela.

1. LETNIK																																						
DEC			JAN			FEB			MAR			APR			MAJ			JUN																				
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39												
Opisovanje dela in poklicev												Zakaj je jezik pomemben (strokovna terminologija in priprava pisnih dokumentov)																										
Napajanje in baterijski sistemi												Sestavljanje in merjenje enosmernih električnih vezij																										
Izdelava spletne strani												Digitalna dokumentacija in predstavitev tehniškega projekta: Električni tokokrog																										

4.4. Načrtovanje na ravni učitelja – priprava etapne priprave

V nadaljevanju prikazujemo primer etapnega načrtovanja učnega sklopa *Sestavljanje in merjenje enosmernih električnih vezij*, ki se izvaja v okviru nosilnega strokovnega modula **M4 Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov**. Ker gre za učno situacijo, ki se izvaja na način medpredmetnega sodelovanja, načrtovanje etapne priprave poteka kot timsko delo učiteljev, ki se medsebojno usklajujejo ter skupaj sprejemajo strokovne odločitve glede izvedbe učne situacije.

Na tej ravni načrtovanja se predhodno prepoznane povezave med programskimi enotami vsebinsko in didaktično natančneje opredelijo. Natančneje je treba opredeliti kompetence ter cilje nosilne in sodelujočih programskih enot, ki se uresničujejo v okviru učne situacije, ter jih medsebojno vsebinsko povezati. Ob tem učitelji opredelijo tudi vsebinske enote, standarde znanja, izvedbene načine ocenjevanja znanja ter druge elemente, ki so pomembni za izvedbo učne situacije kot celote.

Etapna priprava

Načrtovanje učnih situacij na način medpredmetnega sodelovanja

I. SPLOŠNI PODATKI	
Šola:	ŠC
Izobraževalni program:	Tehnik mehatronike
Letnik:	1. letnik
Nosilni strokovni modul:	Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov
Nosilec strokovnega modula:	M. B.
Sodelujoči učitelji:	S. M., V. L.
Naslov učnega sklopa:	Sestavljanje in merjenje enosmernih električnih vezij
Številka učnega sklopa:	3. sklop
Trajanje učnega sklopa:	13 tednov (marec–junij)
Število ur učnega sklopa:	40
Število ur učne situacije:	56 (ure nosilnega modula in sodelujočih programskih enot)

II. ETAPNI CILJI³² UČNEGA SKLOPA

V etapni pripravi poklicnim kompetencam posameznega učnega sklopa (kot ste jih že opredelili v letni (globalni) pripravi) pripišite še učne cilje, ki jih boste realizirali v učnem sklopu. Pri tem izhajajte iz katalogov znanja, cilje tudi že nekoliko konkretizirajte ter jih prilagodite skupini dijakov, prostorskim in materialnim pogojem ter pripišite tudi tiste, ki jih boste v učno situacijo vključevali na način medpredmetnega sodelovanja. Poklicne kompetence in cilje sodelujočih programskih enot opredeli sodelujoči učitelj.

<p>Poklicna(-e) kompetenca(-e) nosilne programske enote (ki jo/jih boste razvijali v učnem sklopu. Prepišite iz letne (globalne) priprave):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Načrtovanje in sestavljanje enosmernih električnih tokokrogov 	<p>Cilji nosilne programske enote: (izpišite cilje, ki jih boste realizirali v okviru učnega sklopa in so zapisani v katalogu znanja pod posamezno poklicno kompetenco ter jih po potrebi konkretizirajte glede na poklicno nalogo):</p> <p>Dijak/dijakinja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • presodi nevarnosti pri delu z električno energijo in varno postopa pri delu, • sestavlja preprosta enosmerna električna vezja ter odkriva in odpravlja napake, • razvija sposobnost opazovanja pojavov v elektrotehnikih, • meri in vrednoti veličine v enosmernih električnih vezjih, • uporablja programska orodja in tehnologije za opravljanje nalog, • upošteva pravila o varnosti in zdravju pri delu ter varovanju okolja, • pripravlja dokumentacijo in poročila o delu, • zagotovi strokovno raven izražanja, • skrbno ravna z viri energije, pri čemer upošteva načela trajnostne rabe in energetske učinkovitosti, • uporablja znanja in spretnosti za samostojno reševanje tehničnih problemov.
<p>Ime sodelujoče programske enote, učni sklop, poklicne kompetence (ki jih boste razvijali v učnem sklopu, učni situaciji. Če gre za splošnoizobraževalni predmet, vpišite samo ime predmeta in učni sklop):</p>	<p>Cilji sodelujoče programske enote:</p>
<p>Programska enota: Tuji jezik – angleščina</p> <p>Učni sklop: Zakaj je jezik pomemben (strokovna terminologija in priprava pisnih dokumentov)</p>	<p>Dijak/dijakinja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • razbere misli in informacije v govornih, pisnih in avdiovizualnih strokovnih besedilih na področju svoje stroke, • predstavi poklicne teme ter opiše postopke, opremo, materiale, izdelke, • piše strokovna in poslovna besedila ter uporablja strokovno terminologijo, • pisno izmenjuje informacije v poklicnem kontekstu.

³² Etapni cilji so že bolj konkretni, kontekstualizirani in predstavljajo cilje, ki jih boste dosegali v učnem sklopu. Posledično so že vezani na neko vsebino, tematiko.

<p>Programska enota: Razvoj in implementacija digitalnih sistemov</p> <p>Poklicna kompetenca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Uporabljanje informacijske tehnologije <p>Učni sklop: Digitalna dokumentacija in predstavitev tehniškega projekta: Električni tokokrog</p>	<p>Dijak/dijakinja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • oblikuje projektno dokumentacijo, • pripravi predstavitev postopka izdelave električnega tokokroga.
---	--

III. VSEBINA UČNEGA SKLOPA/UČNE SITUACIJE

Kratek opis učne situacije iz letne (globalne) priprave umestite v poklicni kontekst ali življenjsko situacijo. To storimo zato, da znanje, ki ga bodo dijaki usvajali, osmislimo oziroma jim pokažemo neposredno uporabnost znanja v delovnih situacijah. Poleg poklicne naloge in poklicnega konteksta v tem razdelku členite učno situacijo na:

- najmanjše vsebinsko smiselne celote (enote) in jim dodelite naslove,
- predvidite zaporedje izvajanja vsebinskih enot,
- določite okvirno število ur, ki jih boste potrebovali za izvedbo posamezne vsebinske enote, ter
- opredelite, s katero programsko enoto se boste povezovali pri posamezni vsebinski enoti.

OPIS UČNE SITUACIJE:

V delavnici prejmejo naročilo stranke *iz tujine* za pripravo LED-osvetlitve delovne površine, ki jo je treba priklopiti na enosmerni izvor 12 V. Dijaki preračunajo, ali je izvor pravilno izbran (napetost, tok, moč). Dijaki v vlogi tehnikov mehatronike načrtujejo vezje, izberejo ustrezne elemente, pri čemer podatke o električnih komponentah poiščejo tudi v angleških podatkovnih listih in pripravijo glosar. Pri delu in merjenju upoštevajo varnostne zahteve. Po sestavi izmerijo osnovne električne veličine, preverijo pravilnost delovanja ter odkrijejo in odpravijo morebitne napake. Postopek dela dokumentirajo, pripravijo projektno dokumentacijo električnega tokokroga in predstavijo rešitev.

Vsebinske enote učne situacije ³³	Ime programske enote in ure
Načrtovanje električnega vezja	Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov (10) Tuji jezik – angleščina (2) Razvoj in implementacija digitalnih sistemov (4)
Izdelava električnega vezja	Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov (20) Tuji jezik – angleščina (2) Razvoj in implementacija digitalnih sistemov (2)
Dokumentiranje procesa izdelave in predstavitev	Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov (10) Tuji jezik – angleščina (3) Razvoj in implementacija digitalnih sistemov (3)

³³ Z vsebinsko enoto učni sklop že konkretiziramo na raven vsebine v najširšem pomenu besede, ki vključuje med seboj smiselno povezano strokovno-teoretično znanje (deklarativno znanje), razvoj spretnosti (proceduralno znanje) ter odnosni vidik.

IV. OPREDELITEV DIDAKTIČNE IZVEDBE UČNE SITUACIJE

Kratko opišite, kako bo potekala izvedba učne situacije kot celota. Natančnejša opredelitev metod, oblik dela, aktivnosti učitelja in dijaka je del operativne priprave.

Učna situacija je zasnovana kot preplet teoretičnega in praktičnega znanja strokovnih modulov in splošnoizobraževalnega predmeta, ki poteka v več medsebojno povezanih fazah. Dijaki pri delu združujejo znanja elektrotehnike in informatike ter splošnega predmeta angleščina. Nosilni modul je Priklučitev in vzdrževanje električnih tokokrogov, iz katerega izhajajo razumevanje delovanja električnega vezja, načrtovanje osnovne rešitve, izbira elementov, izvedba priključitev, preverjanje delovanja ter odpravljanje morebitnih napak. Učna situacija je usmerjena v postopno razvijanje poklicnih kompetenc, delovnih navad, tehniškega mišljenja, digitalnih spretnosti, komunikacijskih zmožnosti in odgovornega odnosa do varnega dela.

Poučevanje in učenje v okviru učne situacije potekata z uporabo različnih metod dela, ki se med seboj smiselno dopolnjujejo. Zastopane so: metoda razlage, pogovora, demonstracija, delo s tekstualnimi viri (tehnična dokumentacija). Pri realizaciji ciljev bodo dijaki vključeni v praktično in laboratorijsko delo, pri katerem bodo opazovali, merili, preverjali delovanje, analizirali rezultate ter na koncu ugotovitve tudi predstavili. Pri obravnavi strokovno-teoretičnih vsebin bodo dijaki spoznavali temeljna načela električnih tokokrogov, pomen posameznih komponent, osnovne zakonitosti delovanja vezij, postopke priključevanja ter načela varnega in pravilnega ravnanja z opremo. Strokovno terminologijo bodo deloma usvajali tudi v angleškem jeziku, zlasti pri uporabi tehničnih navodil, označevanju komponent, prebiranju katalogov in razumevanju osnovne tehniške dokumentacije.

V učni situaciji se uporabljajo različne oblike dela, in sicer frontalna oblika dela pri uvodnih razlagah, usmerjanju in skupnem vrednotenju, individualno delo pri reševanju posameznih nalog, branju dokumentacije, sestavljanju vezij in pripravi zapisov, delo v paru pri preverjanju povezav, medsebojni kontroli in sodelovalnem reševanju težav ter skupinsko delo pri načrtovanju projekta, razdelitvi nalog, izvedbi zahtevnejših praktičnih postopkov in pripravi predstavitve končnega izdelka. Takšna organizacija dela omogoča prilagajanje zahtevnosti nalog in razvijanje samostojnosti ter hkrati spodbuja sodelovanje, usklajevanje in odgovornost posameznika znotraj skupine.

Va. OCENJEVANJE ZNANJA		
<i>Opređelite kakovostne ravni standardov znanja (opisnike) nosilne programske enote</i>		
<i>(Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov) ter vpišite izvedbene načine ocenjevanja znanja.</i>		
Standard znanja in področje	2 (minimalni standard znanja)	3
Strokovno znanje in ključne kompetence	Izračuna električno delo, moč in izgube na porabnikih za enostaven primer (električne veličine na enostavnem električnem vezju – US),	Izračuna električno delo in moč ter izgube na porabnikih pri enostavnih primerih (električne veličine na enostavnem električnem vezju – US) ter rezultate pravilno zapiše,
Delovni procesi in ključne kompetence	ožiči enostavno napravo – vezje glede na dano električno shemo ali navodila (električne veličine na enostavnem električnem vezju – US),	/34
	sestavi električni tokokrog glede na navodila in dane komponente ali shemo in pri tem upošteva varnostne predpise,	sestavi električni tokokrog in preveri ustreznost povezav ter pri tem upošteva standarde in varnostne predpise,
	izmeri napetost, tok in upornosti z uporabo digitalnega multimetra, podatke zabeleži in pojasni rezultate,	izmeri napetost, tok, upornosti in moč z uporabo digitalnega multimetra in merilnika moči, podatke zabeleži in pojasni rezultate.
	izvede meritve po predvidenih fazah, pri tem potrebuje nekaj vodenja,	/
	uredi in skrbi za delovno mesto,	/
	pripravi delovno okolje, orodje in instrumente na podlagi naloge oziroma naročila.	

³⁴ Ker med minimalnim in optimalnim standardom ni mogoče vzpostaviti dovolj velike razlike, standarda znanja nismo stopnjevali na vmesne ravni. To smo pri vseh standardih znanja, ki jih ni bilo mogoče stopnjevati, označili z »/«.

4	5 (optimalni standard znanja)	Izvedbeni načini ocenjevanja
Izračuna električno energijo, delo, moč in izgube na porabnikih pri enostavnih primerih (električne veličine na enostavnem električnem vezju – US) ter rezultate pravilno zapiše,	Izračuna električno energijo, delo in moč ter izgube na porabnikih za praktično nalogo (električne veličine na praktičnem električnem vezju – baterijska svetilka večje moči),	Ustno ocenjevanje
/	ožiči napravo – vezje ali/in uporabi električno komponento glede na dano električno shemo, nalogo ali praktični primer brez pomoči učitelja ali mentorja,	Praktični izdelek
s pomočjo učitelja ali mentorja izbere in namesti električne komponente glede na nalogo in izračune, sestavi električni tokokrog in preveri ustreznost povezav ter pri tem upošteva standarde in varnostne predpise,	izbere in namesti električne komponente glede na nalogo in izračune, sestavi električni tokokrog in preveri ustreznost povezav ter pri tem upošteva standarde in varnostne predpise brez pomoči učitelja ali mentorja,	Praktični izdelek
izmeri električne veličine z uporabo merilnih instrumentov in merilne opreme (digitalni multimeter, osciloskop, merilnik moči, merilnik energije) glede na zahteve ali potrebe električnega sistema ali naloge in uredi dokumentacijo.	izmeri in analizira ter interpretira dobljene električne veličine z uporabo merilnih instrumentov in merilne opreme (digitalni multimeter, osciloskop, merilnik moči, merilnik energije) glede na zahteve ali potrebe električnega sistema ali naloge in uredi dokumentacijo,	Ustno ocenjevanje
/	izvede meritve po ustreznem postopku, dela samostojno in iniciativno,	Ustno ocenjevanje
/	skrbi za red in urejenost delovnega mesta,	Praktični izdelek
	pripravi in uredi delovno okolje, orodje in merilne naprave na podlagi naloge oziroma naročila, da doseže ekonomičen in kakovosten končni rezultat.	Praktični izdelek

Vb. OCENJEVANJE ZNANJA

Opredelite kakovostne ravni standardov znanja (opisnike) **sodelujoče programske enote**

(**Razvoj in implementacija digitalnih sistemov**) ter vpišite izvedbene načine ocenjevanja znanja.

Standard znanja in področje	2 (minimalni standard znanja)	3
Delovni procesi in ključne kompetence	<p>Ustvari osnovni dokument o izdelavi električnega tokokroga v urejevalniku besedil, pri čemer uporablja osnovne funkcije programske opreme:</p> <ul style="list-style-type: none"> • vnos in urejanje besedila, • izbira pisave, velikosti in barve, • krepko, ležeče, podčrtano besedilo, • poravnava besedila, • alineje in oštevilčenje, • vstavljanje slik, • vstavljanje tabel, • nastavljanje robov strani, • shranjevanje dokumenta. 	<p>Ustvari osnovni dokument o izdelavi električnega tokokroga v urejevalniku besedil, pri čemer uporablja osnovne in tri napredne funkcije urejevalnika.</p>

Vc. OCENJEVANJE ZNANJA

Opredelite kakovostne ravni standardov znanja (opisnike) **sodelujoče programske enote**

(**tuji jezik – angleščina**) ter vpišite izvedbene načine ocenjevanja znanja.

Standardi znanja in področje	2 (minimalni standard znanja)	3
Sprejemanje – bralno razumevanje	V razločnih, nezapletenih, angleških podatkovnih listih o električnih komponentah razbere ključne informacije, izlušči ključne besede in/ali izraze, poišče želeno informacijo,	V razločnih, delno kompleksnih angleških podatkovnih listih o električnih komponentah razbere ključne informacije, izlušči ključne besede in/ali izraze, poišče želeno informacijo,
Tvorjenje – pisno izražanje	razmeroma jasno, podrobno predstavi osnovno terminologijo pri načrtovanju električnih komponent, pri čemer si pomaga z različnimi viri in orodji (podatkovni listi o električnih komponentah).	jasno, in podrobno predstavi/navede osnovno terminologijo pri načrtovanju električnih komponent.

4	5 (optimalni standard znanja)	Izvedbeni načini ocenjevanja
<p>Ustvari in oblikuje dokument o izdelavi električnega tokokroga v urejevalniku besedil, pri čemer uporablja osnovne in pet naprednih funkcij urejevalnika.</p>	<p>Ustvari in oblikuje napreden dokument o izdelavi električnega tokokroga, pri čemer uporablja napredne funkcije urejevalnika in sloge naslovov:</p> <ul style="list-style-type: none"> • samodejno kazalo vsebine, • številčenje strani, • glava in noga dokumenta, • prelomi strani in odsekov, • oblikovanje tabel in slik, • napisi slik in tabel, • navzkrižni sklici, • sprotne opombe, • citiranje virov, • samodejni seznam literature, • seznam slik in tabel, • uporaba predlog dokumentov, • pregled sprememb in komentarji. 	<p>Praktični izdelek</p>

4	5 (optimalni standard znanja)	Izvedbeni načini ocenjevanja
<p>V razločnih, kompleksnih angleških podatkovnih listih o električnih komponentah razbere ključne informacije,</p> <p>izlušči ključne besede in/ali izraze, poišče zeleno informacijo,</p>	<p>V razločnih, kompleksnih angleških podatkovnih listih o električnih komponentah razbere ključne informacije,</p> <p>izlušči ključne besede in/ali izraze, poišče zeleno informacijo,</p> <p>razume celoten potek postopka načrtovanja električnega vezja,</p>	<p>Pisni preizkus</p>
<p>jasno, tekoče in sistematično predstavi, navede, opiše osnovno terminologijo pri načrtovanju električnih komponent.</p>	<p>jasno, tekoče, sistematično in podrobno predstavi, navede, opiše vso terminologijo pri načrtovanju električnih komponent.</p>	<p>Pisni preizkus</p>

VI. ZNAČILNOSTI DIJAKOV

Upoštevajte razlike v znanju, načinu in tempu učenja dijakov, ki jih imate v posameznem oddelku, ter na podlagi tega ustrezno načrtujte izvajanje individualizacije in diferenciacije pouka. Pri tem upoštevajte tudi interese in potrebe dijakov. Razmislite o ustreznih prilagoditvah izvajanja učne situacije za dijake s posebnimi potrebami oziroma načrtujte aktivnosti za tiste dijake, ki lahko dosegajo zahtevnejše ravni znanja. Učna situacija se načrtno diferencira tako v zahtevnosti nalog kot v načinu podpore učitelja.

Učna skupina v 1. letniku običajno vključuje dijake:

- z različnimi predznanji iz tehnike (osnovna šola, tehnični krožki, hobiji),
- z različnimi stili učenja (vizualni/kinestetični/zvočni),
- z različno razvitimi finomotoričnimi spretnostmi,
- z različno dobrim razumevanjem matematike in prostorske predstave,
- z različno stopnjo znanja tehnične angleščine,
- s posebnimi potrebami (prilagoditve po odločbah).

VII. MATERIALNI, PROSTORSKI IN DRUGI POGOJI ZA IZVEDBO UČNE SITUACIJE

Kratko opišite materialne in prostorske pogoje za izvedbo učne situacije (za celotno učno situacijo).

- infrastruktura (specializirane učilnice, laboratoriji ...),
- didaktična sredstva (učila, računalniški programi, gradiva ...),
- pripomočki in orodja (LCD-projektor z računalniško tehnologijo, programska oprema, AV-tehnologija ...).

Sodobna učilnica za projektno delo, ki omogoča problemsko zasnovano timsko in sodelovalno delo.

VIII. EVALVACIJA

Refleksija predstavlja del učiteljeve (samo)evalvacije in lahko pomembno prispeva k nadaljnjemu načrtovanju pouka. Čim bolj jedrnato in povedno zapišite svoja opažanja o kakovosti izvedbe učne situacije.

...

Pojasnila k primeru:

V I. razdelku etapne priprave, kjer so vpisani splošni podatki o učni situaciji, je opredeljeno tako število ur, ki so izvedene v okviru nosilnega strokovnega modula, kot število ur trajanja učne situacije kot celote, vključno z urami sodelujočih programskih enot. Ob opredelitvi učne vsebine je za vsako posamezno vsebinsko enoto učne situacije opredeljeno tudi natančno število ur nosilnega strokovnega modula in sodelujočih programskih enot. Na tak način natančno opredelimo obseg neposrednega vključevanja drugih programskih enot v učno situacijo, kar je v pomoč tudi pri nadaljnjem načrtovanju in organizaciji pouka.

V II. razdelku etapne priprave učitelji konkretizirajo učne cilje, opredeljene v katalogu znanja. V našem primeru je to razvidno zlasti na primeru zapisa učnih ciljev tujega jezika – angleški jezik.

Med etapne cilje lahko učitelji vključijo raznolike učne cilje, torej tudi tiste, ki opredeljujejo vzgojno-socializacijsko dimenzijo kompetence, tj. razvoj dijakove profesionalne in etične drže, samostojnost, sodelovanje idr. Tako smo tudi mi med etapne cilje umestili cilj: dijak/dijakinja uporablja znanja in spretnosti za samostojno reševanje tehničnih problemov. Pri načrtovanju ocenjevanja pa mora učitelj skrbno presoditi, kateri od ciljev so dovolj jasno opredeljeni in objektivno preverljivi, da jih je mogoče izraziti kot standarde znanja, na podlagi katerih bo ocenjeval znanje dijakov.

V III. razdelku etapne priprave smo učni situaciji dodali poklicni kontekst in opredelili njene vsebinske enote. V primeru smo učno situacijo razdelili na tri vsebinske sklope in znotraj vsakega vsebinskega sklopa predvideli tudi vključevanje sodelujočih programskih enot. Učno situacijo bi lahko izpeljali tudi na način, da bi posamezni vsebinski sklop v celoti izvedli v okviru nosilnega strokovnega modula, ne da bi se v izvedbo pouka vsebinske enote vključevali sodelujoči učitelji.

V V. razdelku etapne priprave učitelji učne cilje, ki so objektivno preverljivi, opredelijo kot standarde znanja in jih kakovostno stopnjujejo³⁵.

VII. razdelek etapne priprave ni izpolnjen, ker ga učitelji izpolnijo po zaključku izvedbe učne situacije, ko lahko ocenijo kakovost njene izvedbe.

4.5. Načrtovanje na ravni učitelja – priprava operativne priprave

Zadnji korak načrtovanja učne situacije *Sestavljanje in merjenje enosmernih električnih vezij* predstavlja operativna priprava na posamezno vsebinsko enoto, ki smo jo opredelili na etapni ravni. V okviru primera prikazujemo operativno pripravo za prvo vsebinsko enoto – *Načrtovanje električnega vezja*. Gre za najpodrobnejšo raven kurikularnega načrtovanja, v okviru katere natančneje opredelimo operativne cilje, vsebino, dejavnosti učitelja in dijaka, didaktična sredstva idr.

Ker se učna situacija izvaja na način medpredmetnega sodelovanja, kjer nosilni strokovni modul sodeluje s strokovnim modulom **M6 Razvoj in implementacija digitalnih sistemov** ter s splošnoizobraževalnim predmetom **P2 Tuji jezik – angleščina**, je tudi operativna priprava rezultat dela vseh sodelujočih učiteljev. Operativne priprave tako ne pripravlja vsak učitelj posebej za svojo programsko enoto, ampak jo pripravijo timsko, saj lahko na takšen način bolj ustrezno povežejo posamezne programske enote v smiselno celoto.

Operativna priprava vsebinske enote³⁶

I. SPLOŠNI PODATKI	
Šola:	ŠC
Izobraževalni program:	Tehnik mehatronike
Letnik:	1. letnik
Nosilni strokovni modul:	Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov (PVT)
Nosilec strokovnega modula:	M. B.
Sodelujoči učitelji:	S. M., V. L.
Naslov učnega sklopa:	Sestavljanje in merjenje enosmernih električnih vezij
Številka učnega sklopa:	3. sklop
Zap. št. vsebinske enote:	1
Naslov vsebinske enote:	Načrtovanje električnega vezja
Sodelujoče programske enote:	Tuji jezik – angleščina (ANG) Razvoj in implementacija digitalnih sistemov (RDS)
Število ur vsebinske enote:	10 (PVT) + 2 (ANG) + 4 (RDS)

³⁵ Kako poteka priprava standardov znanja in njihovo kakovostno stopnjevanje opredeljuje gradivo Preverjanje in ocenjevanje znanja v kompetenčno zasnovanem poklicnem in strokovnem izobraževanju (Breznikar Skočir 2026), ki je opremljeno tudi s primerom ocenjevanja znanja učne situacije.

³⁶ Na tej ravni načrtovanja za izbrano vsebinsko enoto učne situacije, opredeljene v etapni pripravi, pripravite operativno pripravo.

II. OPERATIVNI CILJI UČNEGA SKLOPA

Konkretizirajte etapne cilje vsebinske enote, za katero pripravljate operativno pripravo. Zapisani morajo biti vsebinsko jasno in konkretno. Hkrati morajo dovolj jasno sporočiti, s kakšnim ravnanjem bodo dijaki dokazali, da so dosegli posamezni cilj. Pri zapisih uporabite aktivne glagole. Sodelujoči učitelji, ki se bodo vključevali v izvajanje vsebinske enote, naj opredelijo operativne cilje za svojo programsko enoto.

Operativni cilji nosilne programske enote:

Dijak/dijakinja:

- uporabi standarde pri načrtovanju električnih vezij,
- uporabi namensko programsko opremo za načrtovanje električnih vezij,
- poišče in analizira tehnične karakteristike komponent električnih vezij,
- tehnično ustrezno načrtuje povezavo posameznih komponent električnih vezij v smiselno celoto,
- preračuna karakteristične veličine za načrtano električno vezje,
- analizira načrtano električno vezje in ovrednoti njegovo uporabnost,
- primerja izdelane rešitve in jih kritično oceni.

Operativni cilji sodelujočih programskih enot:

Tuji jezik – angleščina

Dijak/dijakinja:

- poišče podatke o električnih komponentah v angleških podatkovnih listih (angl. datasheets),
- oblikuje glosar s slovenskimi in angleškimi strokovnimi izrazi na področju načrtovanja električnih vezij.

Razvoj in implementacija digitalnih sistemov

Dijak/dijakinja:

- oblikuje projektno dokumentacijo električnega tokokroga z uporabo ustrezne strokovne terminologije,
- kritično ovrednoti zanesljivost in verodostojnost informacij, uporablja digitalna orodja za iskanje informacij in reševanje problemskih nalog, sodeluje v skupini pri oblikovanju skupnih ugotovitev,
- kritično ovrednoti zanesljivost in kakovost informacij,
- ustvarja digitalne vsebine z uporabo digitalnih orodij (MS Word), uporablja digitalna orodja za pripravo tehnične dokumentacije, pravilno navaja in citira uporabljene vire.

III. OPREDELITEV VSEBINSKE ENOTE

V nekaj stavkih opišite konkretno vsebino, s katero boste realizirali predhodno zastavljene operativne cilje. V kolikor se bodo v okviru vsebinske enote povezovale različne programske enote in s tem različni učitelji, bodite pozorni na to, da se vsebine med seboj smiselno povezujejo. V primeru, da vsebinsko enoto izvajate z drugim učiteljem, ta del izpolnite skupaj oziroma jo naj sodelujoči učitelj smiselno dopolni.

Načrtovanje električnega vezja je zasnovano kot strokovno in problemsko usmerjeno delo, pri katerem dijaki postopno razvijajo zasnovo funkcionalnega električnega vezja. Izhodišče predstavlja strokovni modul Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov, v okviru katerega dijaki uporabijo temeljna znanja elektrotehnike za izbiro ustreznih komponent, določitev njihovih tehničnih lastnosti ter načrtovanje pravih medsebojnih povezav.

Pri delu uporabljajo specializirano programsko opremo za risanje električnih shem, preverjanje povezav in pregled tehnične dokumentacije izbranih elementov. Tehniško dokumentacijo bodo pripravljali v okviru sodelujoče programske enote Razvoj in implementacija digitalnih sistemov. Na podlagi podatkovnih listov analizirajo električne lastnosti komponent, preverijo njihovo medsebojno skladnost ter presodijo, ali ustrezajo zahtevam načrtovanega vezja. Podatkovne liste bodo pripravili tudi v angleškem jeziku. Pri tem izračunajo ključne veličine električnega vezja, kot so napetosti, tokovi, upornosti in moči, ter rezultate uporabijo pri utemeljevanju izbranih rešitev.

Dijaki izdelano električno shemo podrobno preučijo, preverijo pravilnost vezave in ocenijo predvideno delovanje vezja. Ob tem primerjajo možne izvedbe, analizirajo njihove prednosti in slabosti ter kritično ovrednotijo izbrano rešitev. Načrtovanje električnega vezja tako vključuje uporabo strokovno-teoretičnega znanja, tehnične dokumentacije, programskih orodij in osnovnih elektrotehniških izračunov, s čimer dijaki razvijajo sposobnost samostojnega in strokovno utemeljenega načrtovanja električnih tokokrogov.

IV. OPREDELITEV DIDAKTIČNE IZVEDBE UČNE SITUACIJE

Vsebinsko enoto razčlenite in po korakih opredelite:

- dejavnosti učitelja,
- dejavnosti dijaka,
- didaktična sredstva, ki jih boste potrebovali za realizacijo dejavnosti,
- trajanje načrtovane dejavnosti,
- operativne cilje, ki jih boste s posamezno dejavnostjo izvajali.

Če boste učno situacijo izvajali na način medpredmetnega povezovanja, v tem delu opredelite, s katerimi ali pri katerih dejavnostih pri pouku se boste sklicevali oziroma boste vključevali cilje drugih programskih enot.

Če boste učno situacijo izvajali na način medpredmetnega sodelovanja, ta del priprave terja intenzivno timsko sodelovanje vseh vključenih v izvedbo. V tem primeru določite še:

- v okviru katere dejavnosti znotraj vsebinske enote se bo drugi učitelj vključil v pouk,
- kako se bo smiselno navezal na predhodne dejavnosti in vsebine,
- koliko časa bo potekala dejavnost sodelujočega učitelja.

Vsebinska enota: Načrtovanje električnega vezja		
Dejavnosti učitelja	Dejavnosti dijakov	Operativni učni cilji
Uvodna motivacija: dijakom predstavi pomen načrtovanja električnih vezij v stroki.	Aktivno poslušajo in sodelujejo.	Razvija zmožnost razumevanja vizualnih gradiv in ustnega izražanja s poklicno-strokovnega tematskega področja.
Prikaže primere dobrih praks načrtovanja električnih vezij.	Na spletu poiščejo primere dobrih praks.	Poišče in analizira tehnične karakteristike komponent električnih vezij
Usmerja pri predstavitvi komponent električnega vezja in podaja povratne informacije.	V parih ali manjših skupinah na podlagi primerov dobrih praks predstavijo komponente električnega vezja.	Poišče in analizira tehnične karakteristike komponent električnih vezij.
Pojasni potek in povezavo z nosilno programsko enoto.	Aktivno poslušajo.	Razvija zmožnost razumevanja ustnega izražanja v tujem jeziku s poklicno-strokovnega tematskega področja.
Predstavi primer podatkovnega lista.	Aktivno poslušajo.	Razvija zmožnost bralnega razumevanja v tujem jeziku s poklicno-strokovnega tematskega področja
Poda navodila dijakom za delo v parih, ki je iskanje in prevajanje podatkov o električnih komponentah v podatkovnih listih. Usmerja in pomaga dijakom.	V dvojicah poiščejo podatke o električnih komponentah v angleških podatkovnih listih (angl. datasheets) ter ključne podatke prevedejo in oblikujejo glosar.	Poišče podatke o električnih komponentah v angleških podatkovnih listih (angl. datasheets). Oblikuje glosar s slovenskimi in angleškimi strokovnimi izrazi na področju načrtovanja električnih vezij.
V sodelovanju z učiteljem nosilne programske enote preveri ustreznost razumevanja in prevedenih prvin podatkovnega lista.	Predstavijo svoje prevode.	Poišče podatke o električnih komponentah v angleških podatkovnih listih (angl. datasheets). Oblikuje glosar s slovenskimi in angleškimi strokovnimi izrazi na področju načrtovanja električnih vezij.

Trajanje	Didaktična sredstva	V okviru katere programske enote (PE) se izvaja posamezna dejavnost (nosilna, sodelujoča)	Opombe
30 min	Računalniška učilnica in osebni računalniki s programsko opremo za načrtovanje električnih vezij.	Nosilna PE: Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	
45 min	Računalniška učilnica in osebni računalniki s programsko opremo za načrtovanje električnih vezij.	Nosilna PE: Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	
60 min	Računalniška učilnica in osebni računalniki s programsko opremo za načrtovanje električnih vezij.	Nosilna PE: Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	
5 min	Učilnica za teoretični pouk, projektor, tabla, internet, pametni telefon ali tablični računalniki	Sodelujoča PE: Angleščina	
5 min	Učilnica za teoretični pouk, projektor, tabla, internet, pametni telefoni ali tablični računalniki, podatkovni listi	Sodelujoča PE: Angleščina	
65 min	Učilnica za teoretični pouk, projektor, tabla, internet, pametni telefoni ali tablični računalniki, podatkovni listi.	Sodelujoča PE: Angleščina	
15 min	Učilnica za teoretični pouk, projektor, tabla, internet, pametni telefoni ali tablični računalniki, podatkovni listi.	Sodelujoča PE: Angleščina	*Če nosilec programske enote ne more biti prisoten pri uri, se uskladiata predhodno.

<i>Vsebinska enota: Načrtovanje električnega vezja</i>		
Dejavnosti učitelja	Dejavnosti dijakov	Operativni učni cilji
Pojasni karakteristične električne veličine na praktičnem primeru in izvede primer izračuna karakterističnih električnih veličin.	Aktivno poslušajo in si zapisujejo.	Preračuna karakteristične veličine za načrtano električno vezje.
Spremlja delo dijakov in jih usmerja pri njihovim poteku dela.	Samostojno preračunajo karakteristične veličine za podani realni primer.	Preračuna karakteristične veličine za načrtano električno vezje.
Učitelj frontalno pojasni in demonstrira načrtovanje električnih vezij.	Aktivno poslušajo in opazujejo.	Uporabi namensko programsko opremo za načrtovanje električnih vezij.
Usmeri pri uporabi namenske programske opreme za načrtovanje električnih vezij.	Individualno s pomočjo osebnega računalnika in namenske programske opreme načrtujejo primer enostavne električne sheme.	Uporabi standarde pri načrtovanju električnih vezij. Tehnično ustrezno načrtuje povezavo posameznih komponent električnih vezij v smiselno celoto.
Usmeri dijake k analizi primerov dobrih praks in izdelano lastno rešitvijo.	Individualno primerjajo primere dobre prakse z lastno izdelano rešitvijo.	Analizira načrtano električno vezje in ovrednoti njegovo uporabnost.
Pojasni potek in povezavo z nosilno programsko enoto. Usmeri dijake k razmišljanju o pomenu digitalne dokumentacije v tehničnih projektih. Postavi izhodiščno vprašanje: »Zakaj je tehnična dokumentacija pomembna pri električnih projektih?«	V parih ali manjših skupinah na spletu poiščejo primere tehnične dokumentacije. Na podlagi najdenih primerov opredelijo ključne elemente dobre dokumentacije. Ugotovitve predstavijo razredu.	Kritično ovrednoti zanesljivost in verodostojnost informacij, uporablja digitalna orodja za iskanje informacij in reševanje problemskih nalog, sodeluje v skupini pri oblikovanju skupnih ugotovitev.
Dijakom predstavi primer dobre in slabše projektne dokumentacije ter jih z vprašanji usmeri k analizi.	Pregledajo dokumentacijo in sodelujejo pri analizi	Kritično ovrednoti zanesljivost in kakovost informacij
Pojasni zahteve za končni izdelek (Word dokument).	Aktivno poslušajo in postavljajo vprašanja za dodatna pojasnila.	Razvija zmožnost govorne izmenjave informacij s poklicno-strokovnega tematskega področja.

Trajanje	Didaktična sredstva	V okviru katere programske enote (PE) se izvaja posamezna dejavnost (nosilna, sodelujoča)	Opombe
15 min	Sodobna učilnica za teoretični pouk, projektor, tabla, internet, pametni telefon ali tablični računalnik, primeri, ki jih uporabi učitelj.	Nosilna PE: Priklučitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	
45 min	Sodobna učilnica za teoretični pouk, projektor, tabla, internet, pametni telefon ali tablični računalnik, primeri, ki jih uporabi učitelj.	Nosilna PE: Priklučitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	
15 min	Računalniška učilnica in osebni računalniki s programsko opremo za načrtovanje električnih vezij.	Nosilna PE: Priklučitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	
30 min	Računalniška učilnica in osebni računalniki s programsko opremo za načrtovanje električnih vezij	Nosilna PE: Priklučitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	
45 min	Računalniška učilnica in osebni računalniki s programsko opremo za načrtovanje električnih vezij.	Nosilna PE: Priklučitev in vzdrževanje električnih tokokrogov	
20 min	Računalniki z internetnim dostopom, Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint)	Sodelujoča PE: Razvoj in implementacija digitalnih sistemov	
20 min	Računalniki z internetnim dostopom, Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint)	Sodelujoča PE: Razvoj in implementacija digitalnih sistemov	
10 min	Računalniki z internetnim dostopom, Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint)	Sodelujoča PE: Razvoj in implementacija digitalnih sistemov	

Vsebinska enota: **Načrtovanje električnega vezja**

Dejavnosti učitelja	Dejavnosti dijakov	Operativni učni cilji
Ureditev dokumentacije v Wordu. Predstavi strukturo projektne dokumentacije in usmerja dijake pri uporabi funkcij programa Word.	Preizkušajo funkcije programa Word in oblikujejo posamezne elemente dokumentacije.	Ustvarja digitalne vsebine z uporabo digitalnih orodij (MS Word), uporablja digitalna orodja za pripravo tehnične dokumentacije, pravilno navaja in citira uporabljene vire.
Opozori na uporabo ustrezne strokovne terminologije. Sproti pomaga dijakom pri delu.	Oblikujejo projektno dokumentacijo električnega tokokroga v Wordu. Dokumentacijo, ki je ne dokončajo v času učne ure, dokončajo kot domačo nalogo.	Oblikuje projektno dokumentacijo električnega tokokroga z uporabo ustrezne strokovne terminologije.
Vodi predstavitve dokumentacije načrtovanja električnega tokokroga.	Predstavijo dokumentacijo.	Razvija zmožnost tvorjenja besedila in ustnega izražanja s poklicno-strokovnega tematskega področja, ki je namenjeno več poslušalcem.
Usmerja dijake k refleksiji kakovosti dokumentacije načrtovanja električnega tokokroga. Spodbuja dijake, da med delom s pomočjo kontrolnega seznama sproti preverjajo kakovost dokumentacije električnega tokokroga. Poda konstruktivno povratno informacijo.	Primerjajo različne rešitve. S pomočjo kontrolnega seznama preverjajo kakovost svoje dokumentacije. Na podlagi predstavitev in meril za vrednotenje podajo samooceno in vrstniško povratno informacijo.	Primerja izdelano dokumentacijo in jo kritično oceni.

Trajanje	Didaktična sredstva	V okviru katere programske enote (PE) se izvaja posamezna dejavnost (nosilna, sodelujoča)	Opombe
30 min	Računalniki z internetnim dostopom, Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint)	Sodelujoča PE: Razvoj in implementacija digitalnih sistemov	
10 min	Računalniki z internetnim dostopom, Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint)	Sodelujoča PE: Razvoj in implementacija digitalnih sistemov	
90 min (nosilna) + 45 min (sodelujoča)	Računalniki z internetnim dostopom Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint)	Nosilna in sodelujoča PE: Priklučitev in vzdrževanje električnih tokokrogov Razvoj in implementacija digitalnih sistemov	Pri uri je prisoten nosilec programske enote.
75 min (nosilna) + 45 min (sodelujoča)	Računalniki z internetnim dostopom Microsoft Office (Word, Excel, PowerPoint)	Nosilna in sodelujoča PE: Priklučitev in vzdrževanje električnih tokokrogov Razvoj in implementacija digitalnih sistemov	

VIII. DODATNI ELEMENTI OPERATIVNE PRIPRAVE

V operativni pripravi opredelite še:

- na kakšen način boste pri izvajanju vsebinske enote upoštevali značilnosti dijakov,
- razmislek o kakovosti izvedbe didaktične enote.

Če je smiselno, v operativni pripravi opredelite še:

- priloge,
- navodila za domačo nalogo dijakov.

PRILOGE:

Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov: Delovni list za analizo izdelanih rešitev in uporabne vrednosti.

Tuji jezik – angleščina: podatkovni listi

Razvoj in implementacija digitalnih sistemov: Kontrolni seznam za preverjanje projektne dokumentacije.

NAVODILA ZA DOMAČO NALOGO DIJAKOV:

Priključitev in vzdrževanje električnih tokokrogov:

V domačem okolju poiščite primer enosmernega električnega tokokroga in ga narišite z namenskim programskim orodjem.

Primeri: avtoelektrika – električni tokokrogi v avtomobilu, polnjenje telefona ...

Razvoj in implementacija digitalnih sistemov:

Dijaki dokončajo projektno dokumentacijo električnega tokokroga v programu Word. Dokument naj vsebuje naslovnico, kazalo vsebine, oštevilčene strani, opis izdelave električnega tokokroga s pripadajočimi slikami ali električnimi shemami, tabelo uporabljenih komponent ter poglavje Viri z navedenimi uporabljenimi viri informacij in slik. Besedilo naj bo pregledno oblikovano v skladu z osnovnimi pravili oblikovanja dokumenta (ustrezna pisava in velikost pisave, naslovi in podnaslovi, poravnava besedila, razmik med vrsticami). Pri pisanju dijaki uporabljajo ustrezno strokovno terminologijo.

Pojasnila k primeru:

V preglednici, v kateri smo opredelili dejavnosti učitelja in dijakov, smo dejavnosti nosilca programske enote in sodelujočih učiteljev označili z različnimi barvami. S črno pisavo je zapisano vse, kar se nanaša na nosilni strokovni modul, z modro barvo vse, kar se nanaša na tuji jezik, in z olivno barvo vse, kar se nanaša na strokovni modul Razvoj in implementacija digitalnih sistemov. Zaradi preglednosti smo posamezni dejavnosti učitelja in dijaka pripisali tudi operativne cilje, ki jih s to dejavnostjo razvijamo. V našem primeru tako pri nosilnem strokovnem modulu kot pri strokovnem modulu Razvoj in implementacija digitalnih sistemov en učitelj poučuje tako strokovno-teoretično znanje kot praktični pouk. To je že v kontekstu kurikularnega načrtovanja pomembna olajševalna okoliščina, saj je sicer treba v razdelku, v katerem natančneje opredeljujemo didaktično izvedbo vsebinske enote, nekatere vidike še bolj natančno opredeliti (kdo od učiteljev izvaja posamezni del strokovnega modula v okviru vsebinske enote – ali učitelj strokovno-teoretičnih znanj ali učitelj prakse).

Predstavitev se kot dejavnost dijakov pojavlja tako v prvi kot v tretji vsebinski enoti, vendar v različnih kontekstih. V prvi vsebinski enoti se nanaša na predstavitev dokumentacije načrtovanja električnega tokokroga, medtem ko v tretji vsebinski enoti dijaki predstavijo izdelek kot celoto v okviru dokumentiranja procesa izdelave in predstavitve.

Zadnji stolpec je namenjen vpisu sprotnih opomb, ki so pomembne za izvedbo učne situacije.

V našem primeru pod razdelkom VII. nismo opredelili, na kakšen način se bodo pri izvajanju vsebinske enote upoštevale značilnosti dijakov, saj gre za simulacijski primer, ki ni bil načrtovan za konkretni oddelek dijakov. Prav tako v tem razdelku ni zapisan razmislek o kakovosti izvedbe vsebinske enote, saj to učitelj opredeli po tem, ko je vsebinsko enoto že izvedel.

Med prilogami, ki so prav tako del razdelka VII, so le-te ločene na različne programske enote, kar je označeno z različno barvo. Podobno so zapisana tudi navodila za domačo nalogo. Domača naloga, ki jo morajo dijaki opraviti v okviru nosilnega strokovnega modula, je označena s črno barvo, domača naloga, ki jo morajo učitelji opraviti v okviru strokovnega modula Razvoj in implementacija digitalnih sistemov, pa z olivno barvo.

5 Zaključek

Z gradivom ne ponujamo hitrih rešitev, ampak orodje za premišljeno in postopno uvajanje celovitih sprememb v šolskem okolju. Gradivo spodbuja timsko načrtovanje izvajanja izobraževalnega programa in redno refleksijo izvedbe pouka, saj se kakovost kompetenčnega izobraževanja izboljšuje z nenehnim usklajevanjem ciljev izobraževalnega programa, skozi izvedbo učnih situacij, z uporabo različnih učnih oblik in učnih metod dela z dijaki, ki spodbujajo razvoj in uporabo različnih izvedbenih načinov ocenjevanja znanja. V teh procesih ima ključno vlogo vodstvo šole, zlasti kot podpora strokovnim aktivom in šolskim razvojnim timom tako pri vzpostavljanju organizacijskih pogojev za načrtovanje kot za izvedbo tako zasnovane učne situacije.

Gradivo je zasnovano kot referenčna točka za načrtovanje didaktičnega načrta na ravni programa in letnika, za vzpostavitev in usklajevanje medpredmetnih povezav ter za načrtovanje učnih situacij v etapnih in operativnih pripravah učiteljev.

Naš namen je prispevati h kakovostnemu načrtovanju in izvajanju kompetenčno zasnovanih izobraževalnih programov, v katerih dijaki aktivno sodelujejo pri učenju, učitelji pa od načrtovanja do izvedbe delujejo timsko. Na ta način bomo lahko korak bližje k celovitemu razvoju kompetenc pri dijakih, da jih ne bodo razvijali ločeno, kot posamezne dosežke, ampak bodo prejeli izkušnjo prepleta vseh vidikov kompetenc – znanja, spretnosti in stališč, ki bodo podpirale njihovo nadaljnje izobraževanje, povečevale njihovo zaposljivost in spodbujale odgovorno delovanje v skupnosti.

6 Viri in literatura

Böhm, I., Lauterbach, C., Müller, K., Nestler, J., Schneider, A. in Schneider, M. (2020). *Arbeitsmaterial Mechatroniker/Mechatronikerin*. Landesamt für Schule und Bildung, Standort Radebeul. Dostopno na: https://www.bszbautzen.de/_Resources/Persistent/d/9/9/a/d99ad8d56110085005e600fc0c0463e0de925189/2559_am_bs_mechatroniker_2020.pdf (pridobljeno: 8 .4. 2026).

Breznikar, N., Klančnik, B., Knavs, S. in Mali, D. (2021). *Preverjanje in ocenjevanje znanja v poklicnem in strokovnem izobraževanju*. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje.

Breznikar Skočir, N. (2024). *Podporno gradivo za preverjanje in ocenjevanja znanja*. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje.

Breznikar Skočir, N. (2026). *Preverjanje in ocenjevanje znanja v kompetenčno zasnovanem poklicnem in strokovnem izobraževanju*. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje.

Makovec Radovan, D. (2021). *Specifike učenja v podjetjih*. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje.

Makovec Radovan, D. (2025). *Načrtovanje in izvajanje kompetenčno zasnovanih programov v poklicnem in strokovnem izobraževanju*. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje.

Mali, D. (ur.), idr. (2024). *Izhodišča za pripravo izobraževalnih programov nižjega in srednjega poklicnega izobraževanja ter programov srednjega strokovnega izobraževanja*. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje.

Mali, D., Žnidarič, H. in Magister, S. (2025). *Usmeritve za pripravo katalogov znanja za strokovni modul*. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje (interno gradivo).

Milekšič, V. (2002). Preverjanje in ocenjevanje znanja v devetletni osnovni šoli. *Vzgoja in izobraževanje*, 33, št. 6, str. 8–18

Rutar Ilc, Z. (2003). *Pristopi k poučevanju, preverjanju in ocenjevanju. K novi kulturi pouka*. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.

Sentočnik, S. (2012). Analiza definicij poklicne kvalifikacije in ključne kvalifikacije v odnosu do pojmov kompetenca in ključna kompetenca ter analiza stanja v Sloveniji s priporočili. V: Hergan, M. (ur.). *Smernice za uresničevanje vključevanja ključnih kompetenc v programe srednjega poklicnega in strokovnega izobraževanja*. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje.

Strmčnik, F. (2001). *Didaktika: osrednje teoretične teme*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Univerze v Ljubljani.

Štefanc, D., Radovan, M., Mažgon, J., Makovec, D., Leban, I., Drobne, J. in Skubic Ermenc, K. (2012). *Učne situacije v poklicnem in strokovnem izobraževanju : priročnik z DVD-jem*. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje.

Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (ZOFVI). (1996). Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16, 49/16 – popr., 25/17 – ZVaj, 123/21, 172/21, 207/21, 105/22 – ZZNŠPP, 141/22, 158/22 – ZDoh-2AA, 71/23, 22/25 – ZZZRO-1 in 48/25. Dostopno na: <https://pisrs.si/pregledPredpisa?id=ZAKO445> (24. 4. 2026).

7.2. Letna (globalna) priprava

Letna (globalna) priprava

I. SPLOŠNI PODATKI	
Šola:	
Izobraževalni program:	
Letnik	
Programska enota:	
Učitelj:	
Število ur na letni ravni:	

II. OPREDELITEV SPLOŠNIH (GLOBALNIH) CILJEV POUKA ³⁷
Dijak/dijakinja:
<ul style="list-style-type: none"> • ..., • ....

III. OPREDELITEV UČNIH SKLOPOV						
<p><i>Natančneje opredelite učne sklope, opredeljene v Didaktičnem načrtu na ravni programa. Naslovom dodajte kratek vsebinski opis, opredelite tudi, ali boste učni sklop izvedli na način učne situacije ali ne, iz katalogov znanja prepisite poklicne kompetence, ki jih boste razvijali v okviru posameznega učnega sklopa, ter opredelite možne medpredmetne povezave. Posameznim učnim sklopom pripišite tudi predvideno število ur strokovno-teoretičnega in praktičnega pouka.</i></p>						
Naslov učnega sklopa	Poklicne kompetence	Učna situacija (da/ne)	Kratek opis	Sodelujoče programske enote*	Število ur**	
					T	P
Skupno število ur:						

* Ime programske enote, ki se bo vključila v izvajanje učne situacije in opredelitev načina sodelovanja (medpredmetno povezovanje ali medpredmetno sodelovanje).

** Število ur strokovno-teoretičnega in praktičnega pouka nosilne programske enote.

IV. MATERIALNI IN PROSTORSKI POGOJI ZA IZVAJANJE POUKA
Opredelite materialne in prostorske pogoje za izvedbo pouka.
<ul style="list-style-type: none"> • ..., • ....

³⁷ Splošni (globalni) cilji so dolgoročni učni cilji. Z njimi opredelite splošne cilje pouka programske enote v posameznem letniku. Zapisani naj bodo dovolj široko in jasno poklicno obarvani, saj usmerjajo celotno načrtovanje in izvajanje pouka (npr. pri dijakih razvijamo zavedanje za pomembnost spremljanja novosti v stroki, dijak razvija razumevanje za široko področje poklicnega delovanja) ...

7.4. Etapna priprava za medpredmetno povezovanje

Etapna priprava učitelja

Načrtovanje učnih situacij na način medpredmetnega povezovanja

I. SPLOŠNI PODATKI	
Šola:	
Izobraževalni program:	
Letnik:	
Strokovni modul:	
Učitelj:	
Naslov učnega sklopa:	
Številka učnega sklopa:	
Trajanje učnega sklopa:	
Število ur učnega sklopa:	

II. ETAPNI CILJI ³⁸ UČNEGA SKLOPA	
<p><i>V etapni pripravi poklicnim kompetencam posameznega učnega sklopa (kot ste jih že opredelili v letni (globalni) pripravi) pripišite še učne cilje, ki jih boste realizirali v učnem sklopu. Pri tem izhajajte iz katalogov znanja, cilje tudi že nekoliko konkretizirajte in jih prilagodite skupini dijakov, prostorskim in materialnim pogojem ter pripišite tudi tiste, ki jih boste v učno situacijo vključevali na način medpredmetnega povezovanja.</i></p>	
<p>Poklicna(-e) kompetenca(-e) programske enote: (ki jo/jih boste razvijali v učnem sklopu. Prepišite iz letne (globalne) priprave):</p> <ul style="list-style-type: none"> • ..... • 	<p>Cilji programske enote: (izpišite cilje, ki jih boste realizirali v okviru učnega sklopa in so zapisani v katalogu znanja pod posamezno poklicno kompetenco ter jih po potrebi konkretizirajte glede na poklicno nalogo):</p> <p>Dijak/dijakinja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ..... • .....
<p>Ime vključene programske enote, učni sklop, poklicne kompetence (ki jih boste razvijali v učnem sklopu (učni situaciji). Če gre za splošno izobraževalni predmet, vpišite samo ime predmeta in učni sklop):</p>	<p>Cilji vključene programske enote:</p>
<p>Programska enota: .....</p> <p>Učni sklop: .....</p>	<p>Dijak/dijakinja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ..... • .....
<p>Programska enota: .....</p> <p>Poklicna kompetenca: .....</p> <p>Učni sklop: .....</p>	<p>Dijak/dijakinja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ..... • .....

³⁸ Etapni cilji so že bolj konkretni, kontekstualizirani in predstavljajo cilje, ki jih boste dosegali v učnem sklopu. Posledično so že vezani na neko vsebino, tematiko.

III. VSEBINA UČNEGA SKLOPA/UČNE SITUACIJE

Kratek opis učne situacije iz letne (globalne) priprave umestite v poklicni kontekst ali življenjsko situacijo. To storimo zato, da znanje, ki ga bodo dijaki usvajali, osmislimo oziroma jim pokažemo neposredno uporabnost znanja v delovnih situacijah. Poleg poklicne naloge in poklicnega konteksta v tem razdelku členite učno situacijo na:

- najmanjše vsebinsko smiselne celote (enote in jim dodelite naslove),
- predvidite zaporedje izvajanja vsebinskih enot,
- določite okvirno število ur, ki jih boste potrebovali za izvedbo posamezne vsebinske enote, ter
- opredelite, katero programsko enoto boste vključili pri posamezni vsebinski enoti.

OPIS UČNE SITUACIJE: .....

Vsebinske enote učne situacije ³⁹	Ime programske enote in ure
....	....
....	....
....	....

IV. OPREDELITEV DIDAKTIČNE IZVEDBE UČNE SITUACIJE

Kratko opišite, kako bo potekala izvedba učne situacije kot celota. Natančnejša opredelitev metod, oblik dela, aktivnosti učitelja in dijaka je del operativne priprave.

.....

Va. OCENJEVANJE ZNANJA

Opredelite kakovostne ravni standardov znanja (opisnike) učnega sklopa ter vpišite izvedbene načine ocenjevanja znanja.

Standard znanja in področje	2 (minimalni standard znanja)	3	4	5 (optimalni standard znanja)	Izvedbeni načini ocenjevanja
Strokovno znanje in ključne kompetence					
Delovni procesi in ključne kompetence					

³⁹ Z vsebinsko enoto učni sklop že konkretiziramo na raven vsebine v najširšem pomenu besede, ki vključuje med seboj smiselno povezano strokovno-teoretično znanje (deklarativno znanje), razvoj spretnosti (proceduralno znanje) ter odnosni vidik.

VI. ZNAČILNOSTI DIJAKOV

Upoštevajte razlike v znanju, načinu in tempu učenja dijakov, ki jih imate v posameznem oddelku, ter na podlagi tega ustrezno načrtujte izvajanje individualizacije in diferenciacije pouka. Pri tem upoštevajte tudi interese in potrebe dijakov. Razmislite o ustreznih prilagoditvah izvajanja učne situacije za dijake s posebnimi potrebami oziroma načrtujte aktivnosti za tiste dijake, ki lahko dosegajo zahtevnejše ravni znanja. Učna situacija se načrtno diferencira tako v zahtevnosti nalog kot v načinu podpore učitelja.

.....

- .....
- .....
- .....

VII. MATERIALNI, PROSTORSKI IN DRUGI POGOJI ZA IZVEDBO UČNE SITUACIJE

Kratko opišite materialne in prostorske pogoje za izvedbo učne situacije (za celotno učno situacijo):

- .....
- .....
- .....

VIII. EVALVACIJA

Refleksija predstavlja del učiteljeve (samo)evalvacije in lahko pomembno prispeva k nadaljnjemu načrtovanju pouka. Čim bolj jedrnato in povedno zapišite svoja opažanja o kakovosti izvedbe učne situacije.

...

7.5. Etapna priprava za medpredmetno sodelovanje

Etapna priprava učitelja

Načrtovanje učnih situacij na način medpredmetnega sodelovanja

I. SPLOŠNI PODATKI	
Šola:	
Izobraževalni program:	
Letnik:	
Nosilni strokovni modul:	
Nosilec strokovnega modula:	
Sodelujoči učitelji:	
Naslov učnega sklopa:	
Številka učnega sklopa:	
Trajanje učnega sklopa:	
Število ur učnega sklopa:	
Število ur učne situacije:	(ure nosilnega modula in sodelujočih programskih enot)

II. ETAPNI CILJI⁴⁰ UČNEGA SKLOPA

V etapni pripravi poklicnim kompetencam posameznega učnega sklopa (kot ste jih že opredelili v letni (globalni) pripravi) pripišite še učne cilje, ki jih boste realizirali v učnem sklopu. Pri tem izhajajte iz katalogov znanja, cilje tudi že nekoliko konkretizirajte in jih prilagodite skupini dijakov, prostorskim in materialnim pogojem ter pripišite tudi tiste, ki jih boste v učno situacijo vključevali na način medpredmetnega sodelovanja. Poklicne kompetence in cilje sodelujočih programskih enot opredeli sodelujoči učitelj.

Poklicna(-e) kompetenca(-e) nosilne programske enote:

(ki jo/jih boste razvijali v učnem sklopu. Prepišite iz letne (globalne) priprave):

.....

....

Cilji nosilne programske enote:

(izpišite cilje, ki jih boste realizirali v okviru učnega sklopa in so zapisani v katalogu znanja pod posamezno poklicno kompetenco ter jih po potrebi konkretizirajte glede na poklicno nalogo):

Dijak/dijakinja:

.....

.....

.....

⁴⁰ Etapni cilji so že bolj konkretni, kontekstualizirani in predstavljajo cilje, ki jih boste dosegali v učnem sklopu. Posledično so že vezani na neko vsebino, tematiko.

Ime sodelujoče programske enote, učni sklop, poklicne kompetence (ki jih boste razvijali v učnem sklopu, učni situaciji. Če gre za splošno izobraževalni predmet, vpišite samo ime predmeta in učni sklop):	Cilji sodelujoče programske enote:
Programska enota: ..... Učni sklop:	Dijak/dijakinja: ....
Programska enota: ..... Poklicna kompetenca: .... Učni sklop:	Dijak/dijakinja: ....

III. VSEBINA UČNEGA SKLOPA/UČNE SITUACIJE

Kratek opis učne situacije iz letne (globalne) priprave umestite v poklicni kontekst ali življenjsko situacijo. To storimo zato, da znanje, ki ga bodo dijaki usvajali, osmislimo oziroma jim pokažemo neposredno uporabnost znanja v delovnih situacijah. Poleg poklicne naloge in poklicnega konteksta v tem razdelku členite učno situacijo na:

- najmanjše vsebinsko smiselne celote (enote) in jim dodelite naslove,
- predvidite zaporedje izvajanja vsebinskih enot,
- določite okvirno število ur, ki jih boste potrebovali za izvedbo posamezne vsebinske enote, ter
- opredelite, s katero programsko enoto se boste povezovali pri posamezni vsebinski enoti.

OPIS UČNE SITUACIJE: .....

Vsebinske enote učne situacije ⁴¹	Ime programske enote in ure
....	....
.....	....
.....	....

IV. OPREDELITEV DIDAKTIČNE IZVEDBE UČNE SITUACIJE

Kratko opišite, kako bo potekala izvedba učne situacije kot celota. Natančnejša opredelitev metod, oblik dela, aktivnosti učitelja in dijaka je del operativne priprave.

.....

⁴¹ Z vsebinsko enoto učni sklop že konkretiziramo na raven vsebine v najširšem pomenu besede, ki vključuje med seboj smiselno povezano strokovno-teoretično znanje (deklarativno znanje), razvoj spretnosti (proceduralno znanje) ter odnosni vidik.

Va. OCENJEVANJE ZNANJA

Opređelite kakovostne ravni standardov znanja (opisnike) nosilne programske enote (vpis imena) ter vpišite izvedbene načine ocenjevanja znanja.

Standard znanja in področje	2 (minimalni standard znanja)	3	4	5 (optimalni standard znanja)	Izvedbeni načini ocenjevanja
Strokovno znanje in ključne kompetence					
Delovni procesi in ključne kompetence					

Vb. OCENJEVANJE ZNANJA

Opređelite kakovostne ravni standardov znanja (opisnike) sodelujoče programske enote (vpis imena programske enote) ter vpišite izvedbene načine ocenjevanja znanja.

Standard znanja in področje	2 (minimalni standard znanja)	3	4	5 (optimalni standard znanja)	Izvedbeni načini ocenjevanja
Strokovno znanje in ključne kompetence					
Delovni procesi in ključne kompetence					

VI. ZNAČILNOSTI DIJAKOV

Upoštevajte razlike v znanju, načinu in tempu učenja dijakov, ki jih imate v posameznem oddelku, ter na podlagi tega ustrezno načrtujte izvajanje individualizacije in diferenciacije pouka. Pri tem upoštevajte tudi interese in potrebe dijakov. Razmislite o ustreznih prilagoditvah izvajanja učne situacije za dijake s posebnimi potrebami oziroma načrtujte aktivnosti za tiste dijake, ki lahko dosegajo zahtevnejše ravni znanja. Učna situacija se načrtno diferencira tako v zahtevnosti nalog kot v načinu podpore učitelja.

.....

....,

.....,

.....

VII. MATERIALNI, PROSTORSKI IN DRUGI POGOJI ZA IZVEDBO UČNE SITUACIJE

Kratko opišite materialne in prostorske pogoje za izvedbo učne situacije (za celotno učno situacijo):

.....,

.....,

.....

VIII. EVALVACIJA

Refleksija predstavlja del učiteljeve (samo)evalvacije in lahko pomembno prispeva k nadaljnjemu načrtovanju pouka. Čim bolj jedrnato in povedno zapišite svoja opažanja o kakovosti izvedbe učne situacije.

...

7.6. Operativna priprava

Operativna priprava vsebinske enote (izhaja iz etapne priprave)⁴²

I. SPLOŠNI PODATKI	
Šola:	
Izobraževalni program:	
Letnik:	
Nosilni strokovni modul:	
Nosilec strokovnega modula:	
Sodelujoči učitelji:	
Naslov učnega sklopa:	
Številka učnega sklopa:	
Zap. št. vsebinske enote:	
Naslov vsebinske enote:	
Sodelujoče programske enote:	
Število ur vsebinske enote:	

II. OPERATIVNI CILJI UČNEGA SKLOPA

Konkretizirajte etapne cilje vsebinske enote, za katero pripravljate operativno pripravo. Zapisani morajo biti vsebinsko jasno in konkretno. Hkrati morajo dovolj jasno sporočiti, s kakšnim ravnanjem bodo dijaki dokazali, da so dosegli posamezni cilj. Pri zapisih uporabite aktivne glagole. Sodelujoči učitelji, ki se bodo vključevali v izvajanje vsebinske enote, naj opredelijo operativne cilje za svojo programsko enoto.

Operativni cilji nosilne programske enote:

Dijak/dijakinja:

- ....,
- ....,
- .....

Operativni cilji sodelujočih programskih enot:

Programska enota:

....

Dijak/dijakinja:

- ....,
- .....

Programska enota:

.....

Dijak/dijakinja:

- ... ,
- ... ,
- .....

⁴² Na tej ravni načrtovanja za izbrano vsebinsko enoto učne situacije, opredeljene v etapni pripravi, pripravite operativno pripravo.

III. OPREDELITEV VSEBINSKE ENOTE

V nekaj stavkih opišite konkretno vsebino, s katero boste realizirali predhodno zastavljene operativne cilje. V kolikor se bodo v okviru vsebinske enote povezovale različne programske enote in s tem različni učitelji, bodite pozorni na to, da se vsebine med seboj smiselno povezujejo. V primeru, da vsebinsko enoto izvajate z drugim učiteljem, ta del izpolnite skupaj oziroma jo naj sodelujoči učitelj smiselno dopolni.

....

IV. OPREDELITEV DIDAKTIČNE IZVEDBE UČNE SITUACIJE

Vsebinsko enoto razčlenite in po korakih opredelite:

- dejavnosti učitelja,
- dejavnosti dijaka,
- didaktična sredstva, ki jih boste potrebovali za realizacijo dejavnosti,
- trajanje načrtovane dejavnosti,
- operativne cilje, ki jih boste s posamezno dejavnostjo izvajali.

Če boste učno situacijo izvajali na način medpredmetnega povezovanja, v tem delu opredelite, s katerimi ali pri katerih dejavnostih pri pouku se boste sklicevali oziroma boste vključevali cilje drugih programskih enot.

Če boste učno situacijo izvajali na način medpredmetnega sodelovanja, ta del priprave terja intenzivno timsko sodelovanje vseh vključenih v izvedbo. V tem primeru določite še:

- v okviru katere dejavnosti znotraj vsebinske enote se bo drugi učitelj vključil v pouk,
- kako se bo smiselno navezal na predhodne dejavnosti in vsebine,
- koliko časa bo potekala dejavnost sodelujočega učitelja.

Vsebinska enota: ...

Dejavnosti učitelja	Dejavnosti dijakov	Operativni učni cilji	Trajanje	Didaktična sredstva	V okviru katere programske enote (PE) se izvaja posamezna dejavnost (nosilna, sodelujoča) ⁴³	Opombe

VIII. DODATNI ELEMENTI OPERATIVNE PRIPRAVE

V operativni pripravi opredelite še:

- na kakšen način boste pri izvajanju vsebinske enote upoštevali značilnosti dijakov,
- razmislek o kakovosti izvedbe didaktične enote.

Če je smiselno, v operativni pripravi opredelite še:

- priloge,
- navodila za domačo nalogo dijakov.

Priloge

Navodila za domačo nalogo dijakov ...

⁴³ Kadar gre za načrtovanje učne situacije na način medpredmetnega povezovanja, vpišite, s katerimi ali pri katerih dejavnostih pri pouku se boste sklicevali oziroma boste vključevali cilje drugih programskih enot.

7.7. Primeri poklicnih nalog

Primeri poklicnih nalog so povzeti iz podpornega gradiva za učitelje, izobraževalnega programa Mehatronik (Arbeitsmaterial für die Berufsschule Mechatroniker/Mechatronikerin, 2020), ki ga je pripravil Državni urad za šole in izobraževanje, ki je ena od ustanov saškega državnega ministrstva za kulturo (SMK) iz Nemčije. Med pomembnejšimi dejavnostmi ustanove je izobraževanje ter svetovanje v podporo 32.000 učiteljem na trenutno 1.565 javnih šolah. Predstavljenih je šest različnih učnih situacij za dijake od 1. do 4. letnika.

Poklicna naloga 1: Uporaba standardnih programov (1. letnik)

Število ur: 16 ur

Opis poklicne naloge: Vajenec, ki je na usposabljanju v vašem podjetju, vas prosi za pomoč. Udeležiti se želi poročne slovesnosti, ki sovpada z njegovimi obveznostmi v podjetju. Želi pripraviti uradno prošnjo za odsotnost. Pomagajte mu pri oblikovanju vloge, naslovljene na podjetje in poklicno šolo, v obliki elektronskih zasebnih poslovnih dopisov.

Poklicna naloga 2: Izdelava risb posameznih delov (1. letnik)

Število ur: 20 ur

Naloga: Ste pri stranki s servisno ekipo vašega podjetja. Pri vzdrževanju transportne naprave opazite več okvarjenih varnostnih in stikalnih elementov, ki jih je treba zamenjati. Ustrezni nadomestni deli v tistem trenutku niso na voljo, vendar jih je mogoče izdelati v delavnici na sedežu podjetja. Po demontiranih elementih pripravite tehnične risbe, ki jih boste poslali v izdelavo in jih po končani proizvodnji priložili tehnični dokumentaciji transportne naprave.

Poklicna naloga 3: Analiza in preverjanje svetlobno-tehničnih naprav (2. letnik)

Število ur: 30 ur

Naloga: Delo opravljate v elektro podjetju, specializiranem za svetlobno tehniko. V podjetju vzpostavljate demonstracijski prostor za predstavitev različnih možnosti razsvetljave. Za različne vezave svetilk na različnih virih energije morate z meritvami in izračuni določiti električne veličine in zakonitosti za izbiro in oceno svetlobnih scenarijev. Pri tem prikažite električne zaščitne ukrepe za preprečevanje nesreč z električnim tokom. Izdelajte nazorne table s stikalnimi načrti (tokokrogi), njihovimi lastnostmi in uporabljenimi zaščitnimi ukrepi.

Poklicna naloga 4: Izbira električnega pogona (2. letnik)

Časovna usmeritev: 42 ur

Naloga: Zaposleni ste v podjetju za transportno tehniko, ki mora zgraditi transportno napravo za paketni center. Prejeli ste nalogo, da za ta namen izberete motor, ki bo dimenzioniran v skladu z zahtevami stranke. V ta namen raziščite in ocenite obnašanje različnih elektromotorjev. Rezultat svoje izbire predstavite in utemeljite.

Poklicna naloga 5: Načrtovanje, dokumentiranje in programiranje pogona vrat (3. letnik)

Časovni okvir: 35 ur

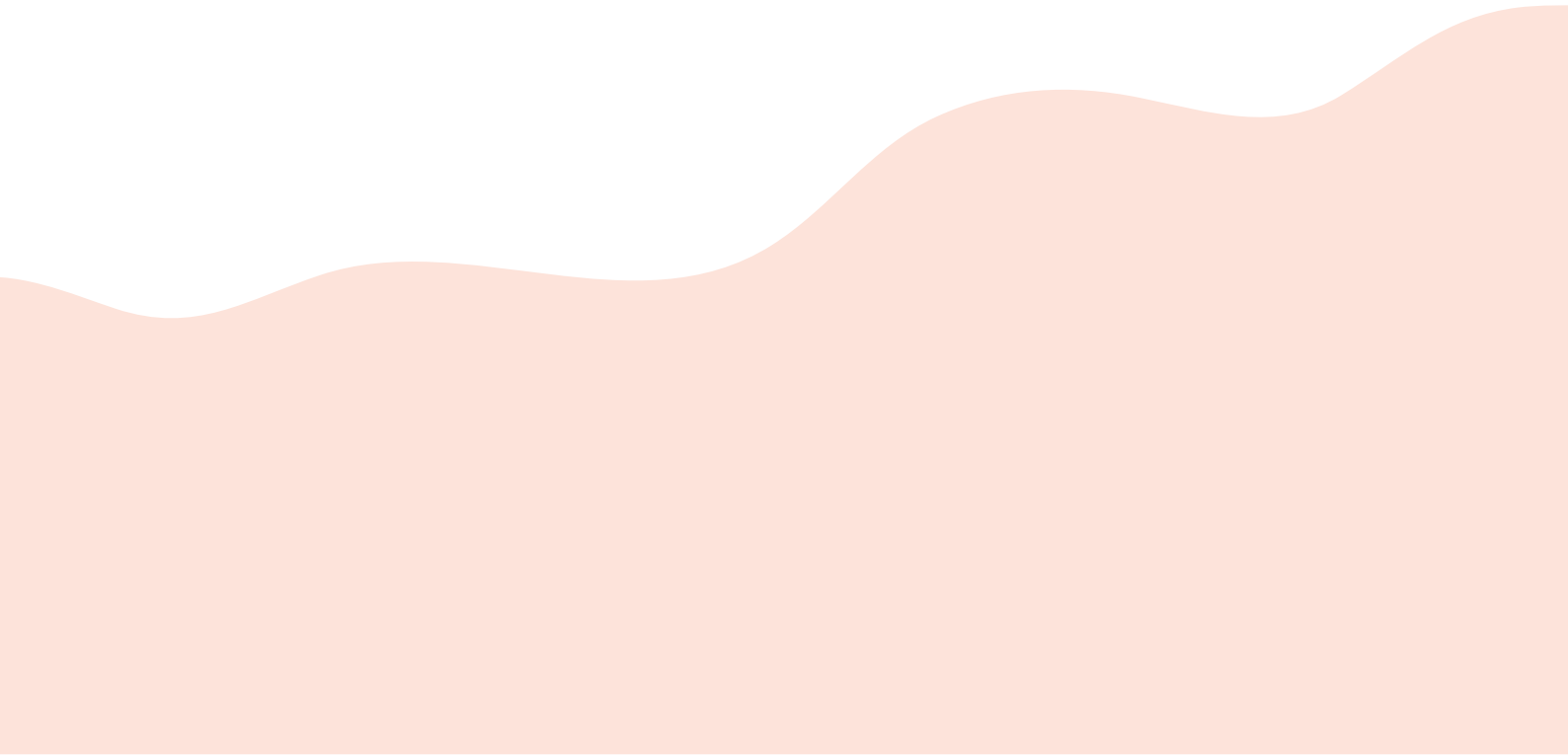
Naloga: Zaposlili ste se kot vajenec v podjetju, ki postavlja, vzdržuje in popravlja garažna vrata. Vaše uvajanje obsega sodelovanje pri vgradnji in zagonu enostavnih pogonov. Stranka vašega podjetja je pridobila zemljišče za razširitev svojega voznega parka in načrtuje dostop z vodenimi garažnimi vrati. Načrtujte in preizkusite krmiljenje za ta vrata. Izdelajte tehnično dokumentacijo in opravite uvajanje za stranke.

Poklicna naloga 6: Zagon mehatronske naprave za razvrščanje (4. letnik)

Časovni okvir: 35 ur

Naloga: Vaše podjetje je prejelo naročilo za razvoj naprave za razvrščanje obdelovancev iz različnih materialov in različnih barv. V ta namen je transportni trak opremljen z odcepi. Glede na lastnosti obdelovancev se preklapljajo različne kretnice.

Financira Evropska unija
NextGenerationEU

 REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA VZGOJO IN IZOBRAŽEVANJE

NOC | NAČRT ZA
OKREVANJE
IN ODPORNOST

 Financira
Evropska unija
NextGenerationEU

 CPI
CENTER RS ZA
POKLICNO
IZOBRAŽEVANJE

MPI | MODERNIZACIJA
POKLICNEGA
IZOBRAŽEVANJA